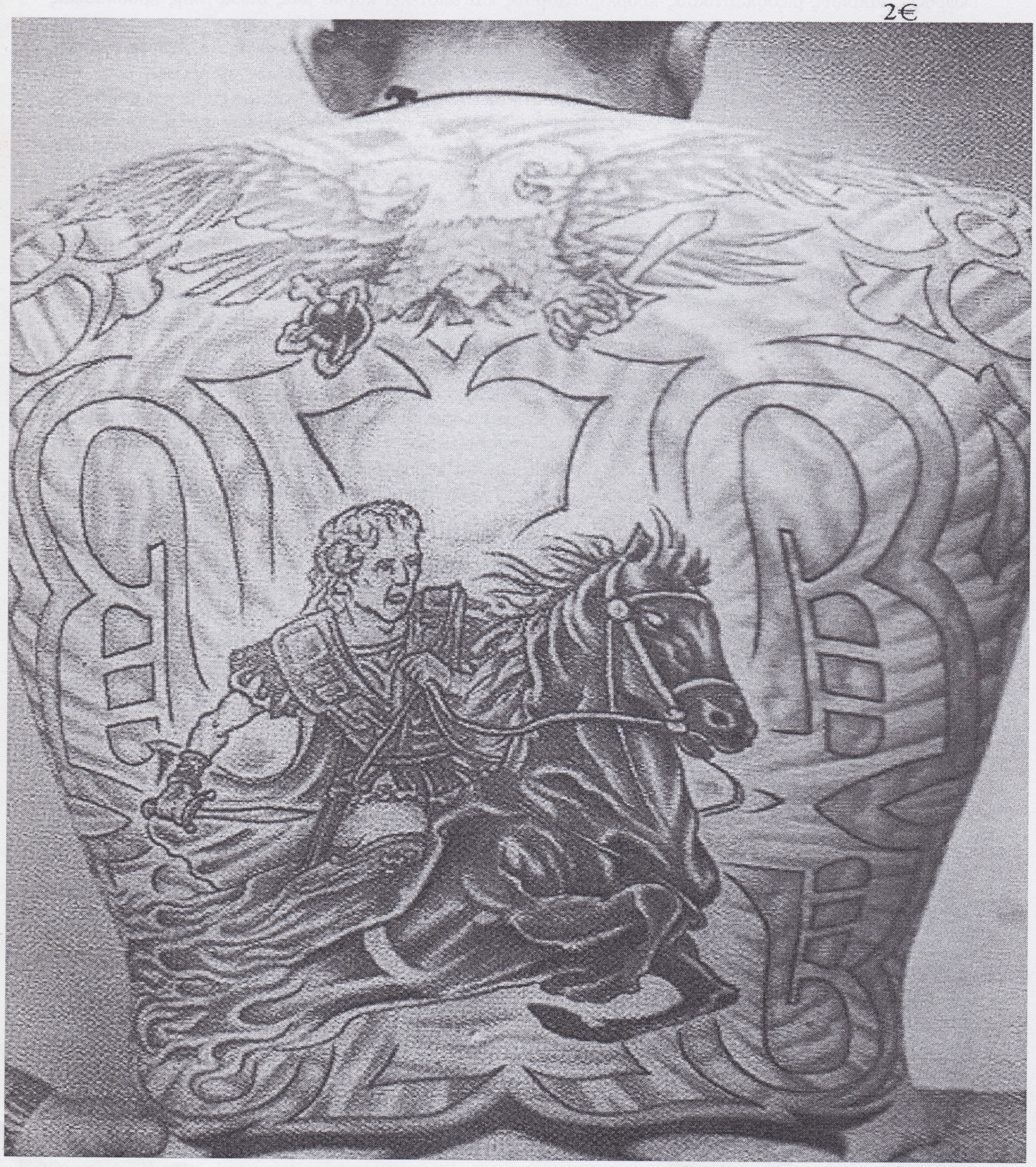
OMERTA
SKINZINE

#2

2€

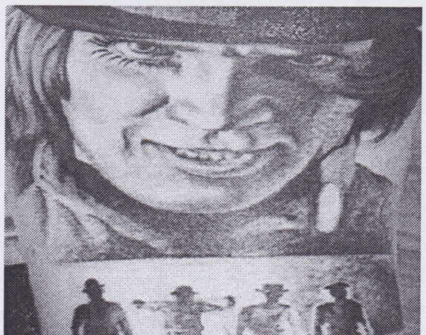
SKINHEAD ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΠΙΘΕΣΗ!

EDITORIAL

Βρισκόμαστε αισίως στην δεύτερη έκδοσή μας και αυτό αναντίρρητα λέει πολλά και υπόσχεται ακόμα περισσότερα για το μέλλον. Το zine αυτό, όπως φάνηκε από την πρώτη του εμφάνιση, τέτοιο είναι, (δηλαδή zine) και ως έχει θα μείνει. Μακριά από την αναζήτηση ευσήμων, ενάντια σε θριαμβολογίες, κόντρα σε κάθε υπεροψία, καθώς και ανούσιους, άσκοπους και μικρόψυχους σχολιασμούς. Το παρόν έντυπο εκφράζει κάποιους ριζοσπαστικούς προβληματισμούς και αποτελεί καρπό μιας συλλογικής προσπάθειας μιας ομάδας συντρόφων που δεν κρύβουν προς τα πού βρίσκονται οι συμπάθειες και οι προτιμήσεις τους στον τομέα των ιδεολογικών τοποθετήσεών τους. Δεν ταυτιζόμαστε με κανέναν και τίποτα, έχουμε τις δικές μας απόψεις που πολλές φορές κινούνται στην ίδια τροχιά με την πλειοψηφία των συντρόφων μας, ενώ άλλοτε όχι. Δεχόμαστε την αναγκαιότητα του πολιτικού σχεδιασμού, της πολιτικής κρίσης και συμβολής, δίχως να παύουμε όμως να είμαστε ρεαλιστές, γνωρίζοντας ότι ο χώρος των σελίδων αυτού του εντύπου είναι περιορισμένος για να επιτελέσει μια τόσο σημαντική λειτουργία, όπως αυτή της εξαγωγής πολιτικών συμπερασμάτων και βεβαιοτήτων πάνω σε κάθε θεματική ενότητα που σχολιάζουμε. Με λίγα λόγια κινούμαστε ανορθόδοξα. Διατυπώνουμε όσα δεν μπορούμε να λέμε φωναχτά, προκειμένου να ενώσουμε τις σκέψεις μας με όσους μοιράζονται ταυτόσημες ανησυχίες και κάνουν πανομοιότυπους συνειρμούς. Πίστη είναι ότι η δράση μας φέρνει αναπόφευκτα ως φυσική απόρροια την αντίδραση, επιθυμώντας να οδηγήσουμε τα πράγματα στην σύγκρουση, μέσα στην κοινωνία που μόνο ως φυλακή των ονείρων μας υψώνεται κάθε φορά που στρέφουμε το βλέμμα μας στον ουρανό. Το zine αυτό υπάρχει για καθαρά κινηματική χρήση και αυτό το καθήκον εξυπηρετεί. Δεν ακολουθεί καμία προσχεδιασμένη γραμμή 'ορθότητας' και καμιά τακτική συμφεροντολογικής κατεύθυνσης.

Δρούμε στο όνομα μιας μεγάλης ιδέας, αυτής του εθνικοσοσιαλισμού, δίχως να βλέπουμε στεγανά και ταμπέλες προς τα πού πρέπει να στραφούμε ή ποιος είναι ο συντομότερος ή ο ορθότερος δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε... Τίποτα δεν θα μας κάνει να παρεκκλίνουμε ούτε χιλιοστό από την πορεία και τους στόχους μας. Η αυθεντική ιστορία και εμπειρία θα καταγραφεί με κάθε μέσο… Και για να μην ξεχνιόμαστε... εάν οι skinheads ξαμολυθούν, αν οι τροχοί του φυλετισμού τεθούν σε κίνηση, δεν θα τελειώσει εύκολα το καλαμπούρι του αίματος. Επειδή η κοινωνία της αποσύνθεσης ορκίστηκε να μας παραλύσει βασανιστικά και αργά, είμαστε ευτυχισμένοι που έχουμε ένα λόγο ακόμα για να επισπεύσουμε την πορεία των πραγμάτων με εκστασιασμό, και την θανατηφόρα πορεία των αντικειμενοποιημένων όντων. Καθώς θα σφίγγει η μέγγενη, πολλοί από εμάς θα προτιμήσουν να πεθάνουν προσφέροντας στον εαυτό τους την ανείπωτη χαρά του να πάρει μαζί του, με κάθε μέσο που διαθέτει στον αγώνα του, τους πρώτους ιθύνοντες της ζοφερής εποχής της επιβίωσης και του φιλοτομαρισμού: δημοσιογράφους, παπάδες, δικαστές, μπάτσους, ρεφορμιστές. Την ώρα που θα παίρνουν σάρκα και οστά όλα αυτά, αλοίμονο σε όσους θα συνεχίζουν να παίζουν 'πόλεμο' με τα στρατιωτάκια τους και θα αυνανίζονται συντροφιά με κάποια πλαστική κούκλα… Για αυτούς δεν θα υπάρξει κανένα έλεος… Απλά!

OMERTA SKINHEADS CREW, 2008

Θέλετε ένα όνομα γι' αυτόν τον κόσμο; Μια λύση σε όλα τα αινίγματά του; Ένα φως για εσάς επίσης, εσάς οι οποίοι είσαστε οι καλύτερα κρυμμένοι, οι ισχυρότεροι και οι πιο σκοτεινοί των ανθρώπων; ΑΥΤΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΛΗΣΗ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΗΣ ΚΑΙ ΤΙΠΟΤΕ ΑΛΛΟ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ... Και εσείς, επίσης, είσαστε αυτή η θέληση της δυνάμεως και τίποτε άλλο πέρα από αυτό...

Στις 12/ 04/ 08 πραγματοποιήθηκε συναυλία στο χώρο του Terra Patria στη Θεσσαλονίκη με τη συμμετοχή των Verszerzodes (Ουγγαρία), Pogrom (Θεσσαλονίκη), White pride rockers (Θεσσαλονίκη) και Σύμφωνο Μολότοφ (Αθήνα) με αρκετά καλή προσέλευση συναγωνιστών. Ευχόμαστε καλή συνέχεια!

Γερμανία: Επίθεση από 4 αλλοδαπούς υπανθρώπους δέχτηκαν 3 νεαροί Γερμανοί, καθώς γυρνούσαν στα σπίτια τους ύστερα από το πέρας πολιτικής εκδήλωσης του NPD. Ένας εξ αυτών, ο 19χρονος Kevin, δέχτηκε 4 μαχαιριές και υπέκυψε στα τραύματα του. Μια ιστορία ανάλογη με αυτή του Daniel στη Σουηδία δηλαδή. Η απάντηση της αστυνομίας ήταν ότι η περιοχή του Aachen όπου σημειώθηκε το περιστατικό είναι επιρρεπής σε «νεοναζιστικού τύπου κρούσματα». Το συμβάν τελέστηκε στα μέσα Απριλίου του τρέχοντος έτους. Δεν ξεχνώ.. / Στην απαγόρευση 2 εθνικιστικών οργανώσεων προχώρησε η Γερμανία, επειδή θεωρήθηκαν 'ύποπτες' ότι αρνούνται το 'ολοκαύτωμα'. Πρόκειται για την Collegium Humanum και την 'Ένωση για την αποκατάσταση όσων αρνούνται το ολοκαύτωμα' (VRBHV)! Η αστυνομία προχώρησε και στην έρευνα 30 διαδικτυακών τόπων που σχετίζονται με τις εν λόγω οργανώσεις κατάσχοντας υλικό. Αυτά υπόσχεται η δημοκρατική 'ελευθερία', ελευθερία στην φίμωση των επικίνδυνων ιδεών! / www.skandal.de η σελίδα μιας γερμανικής εταιρείας που διανέμει ρούχα και cd από τον metal κυρίως χώρο. / Μεγάλη επιτυχία των Γερμανών εθνικιστών στη γιορτή της Πρωτομαγιάς καθώς παρήλασαν μαζικά σε αρκετές πόλεις της Γερμανίας χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα, οι antifa απλά… σε ρόλο υπονομευτικό... πάντα και στην ανυπαρξία..

Πορτογαλία: Στην πόλη της Λισαβώνας 36 σύντροφοί μας δικάστηκαν με κατηγορίες του τύπου: φυλετικές διακρίσεις, απαγωγές, επιθέσεις, διάδοση νεοναζιστικών ιδεών και παράνομη κατοχή όπλων. Ανάμεσα στους 36 και ο Mario Machado, ηγέτης του κινήματος των Hammerskins της χώρας, που είχε φυλακιστεί παλιότερα, στα 1995, για 4 χρόνια. Όπως και να έχει το θέμα, η αλληλεγγύη είναι επιβεβλημένη.. Το συμβάν έλαβε χώρα στα μέσα Απριλίου του τρέχοντος έτους.

Το είδαμε και αυτό. Τέλη μηνός Απριλίου και συγκεκριμένα στο νομό Ηλείας, στην τοποθεσία της Νέας Μανωλάδας, όπου είναι τα 'φραουλοχώραφα', έγιναν κινητοποιήσεις υποτίθεται από μετανάστες που εργάζονται εκεί. Το κατά πόσο νόμιμα βρίσκονται εκεί, το παραμερίζουμε για αρχή. Πάμε παρακάτω. Οι ταλαίπωροι, παρακινούμενοι από τα αρπακτικά του Π.Α.Μ.Ε και του ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ κυρίως, ξαφνικά εξεγέρθηκαν γιατί το μεροκάματο δεν τους φαινόταν αρκετό. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να φάνε καρπαζιές όσοι έσπευσαν να φανούν αλληλέγγυοι στον 'αγώνα' των μεταναστών από τους παραγωγούς και κάμποσοι από τους δεύτερους να ψάχνουν για νέα 'απασχόληση'! Η γαμωφυλλάδα έσπευσε με τη σειρά της, όπως και οι περισσότερες, να παρουσιάσουν το συμβάν ως μια εξέγερση των μεταναστών, ουσιαστικά παροτρύνοντας και άλλες ανάλογες ομάδες να κάνουν το ίδιο. Το πόσο καλά παρουσιάζεται το θέμα και πόσο αντικειμενικά, δεν χρήζει συζητήσεως. Δεν σχολιάζεται από κανέναν γιατί και πώς βρίσκονται στην πατρίδα μας οι όσοι μετανάστες, στην συντριπτική τους πλειοψηφία παράνομα, και ξαφνικά σπεύδουν τα κόμματα να διεκδικήσουν την νομιμοποίηση τους χωρίς βέβαια να κρύβουν προς τα πού βρίσκονται οι συμπάθειες τους. Στην υπόθεση ενεπλάκησαν και άλλα 'γνωστά' κατακάθια όπως ο Παναγιώτης Δημητράς (εκπρόσωπος του Ελληνικού Παρατηρητηρίου του Ελσίνκι), ο Μ.Παύλου (εκπρόσωπος του Παρατηρητηρίου για το Ρατσισμό και την Ξενοφοβία) καθώς και η Γ.Κούρτοβικ (εκπρόσωπος του Δικτύου Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών), οι οποίοι με δηλώσεις τους κατηγόρησαν θεούς και δαίμονες για την ασυδοσία που επικρατεί εις βάρος των μεταναστών! Έχετε δει ποτέ ξανά τόσους υπερασπιστές 'εξεγερμένων'; Τι άλλο να περιμένεις αφού όλα τα κόμματα γλείφουν τους μετανάστες και αποτελούν τον μεγαλύτερο προστάτη τους! Ναι, η Νέα Μανωλάδα είναι η νέα Ελλάδα, όπου οι μετανάστες θα εισπράττουν κλωτσιές και όχι πράσινες κάρτες! / Στον χώρο του Skinhouse Hellas πραγματοποιήθηκε για τρίτη συνεχόμενη χρονιά η εκδήλωση τιμής και μνήμης του αδικοχαμένου συντρόφου Μαρίνου! Αθάνατος! Ενώ στις 28/6 πραγματοποιήθηκε συναυλία και πάλι στο χώρο του Skinhouse Hellas με τους Βέλγους Kill baby, kill! Και τους γαμάτους όπως πάντα Th.re.at! Κόλαση! / Έχουν ενδιαφέρον οι σελίδες http://ultrasnotred.blogspot.com και http://athensfront.blogspot.com / Sacred blood είναι μια νέα πατριωτική metal μπάντα από την χώρα μας, δείτε περισσότερα στο www.sacred-blood.com

Ιταλία: Νέα ιταλική rac μπάντα οι GARROTA, και οι SOMOSSA επίσης με το δίσκο τους με τίτλο 'Fuori dai nostri quartieri' / Μια ακόμα ιταλική rac μπάντα είναι και οι Macchina Targata Paura κάτω από την συνεργασία και την επιρροή των Zetazeroalfa! / Τον Απρίλιο που μας πέρασε είχαμε τις ιταλικές εκλογές,

όπου κατέβηκαν 2 εθνικιστικά κόμματα τα οποία είχαν τα εξής αποτελέσματα: LA DESTRA (FIAMMA) 2,5% και 860.000 ψήφους, FORZA NUOVA στο 0,3% με 100.000 ψήφους. / Gianni Alemano λέγεται ο νέος δεξιός δήμαρχος της Ρώμης, ο οποίος προέρχεται από την άκρα δεξιά! Είναι ο πρώτος μη αριστερός δήμαρχος από το 1945! Τα συνθήματα του ήταν: 'απέλαση 20000 ξένων και πάταξη της εγκληματικότητας'. Μάλιστα μετά την νίκη του αρκετοί οπαδοί του χαιρετούσαν φασιστικά. Αυτοί είναι οι δεξιοί της Ιταλίας, για να κάνουμε μια σύντομη σύγκριση με τους ντόπιους φιλελεύθερους δεξιούληδες των βουλευτικών εδράνων! / www.myspace.com/assobastoni14 είναι η σελίδα των Zetazeroalfa στο myspace/

www.thorsteinar.de είναι το on-line κατάστημα της thorsteinar. Υποστηρίζουμε μάρκες που στηρίζουν το κίνημα μας και όχι φίρμες τύπου Lonsdale κ.α / www.wolfguard.com είναι online ns ρουχάδικο μαγαζί / www.rach8coredownloads.blogspot.com νέο blog για ελεύθερο κατέβασμα w.p δίσκων!

Γαλλία: Η κυβέρνηση της Γαλλίας διέλυσε τον σύνδεσμο οπαδών της Παρί Σεν Ζερμέν, με το όνομα 'Τα παιδιά της Βουλώνης' (Boulogne Boys), λόγω ανάρτησης ενός ρατσιστικού πανό. Ο σύνδεσμος ιδρύθηκε το 1985 και είχε μόνο λευκούς Γάλλους ως μέλη του. Πάντως τα πρώην μέλη ετοιμάζουν νέες κινήσεις, όπως ίδρυση νέου συνδέσμου με άλλο όνομα! / Σάλος στο γαλλικό στρατό, όταν βρέθηκε μια φωτογραφία με 4 νεοναζί Γάλλους με μια σβάστικα, έτσι ξεκίνησε κυνήγι μαγισσών που μπορεί να καταλήξει σε απόταξη των 4 συναγωνιστών από τις γαλλικές ένοπλες δυνάμεις.

Τσεχία: Νέα rac/metal μπάντα από την Τσεχία με όνομα 'AGONIA'! / www.identity-records.tk, είναι ένα τσέχικο μουσικό site-distro!

Σλοβενία: Μέσα στον Απρίλιο που μας πέρασε οι μεγαλύτερες εφημερίδες της Σλοβενίας κυκλοφόρησαν με την πρώτη σελίδα κενή και σε μαύρο πλαίσιο, στο στυλ ενός κηδειόχαρτου, εις ένδειξη διαμαρτυρίας για τον νέο νόμο περί Τύπου που υιοθετήθηκε, έναν νόμο που αποτελεί σοβαρό πλήγμα κατά της δήθεν ήδη ελευθερίας του τύπου, καθώς μια επίμαχη διάταξη του νέου νόμου αναφέρει ότι οι εφημερίδες υποχρεούνται να δημοσιεύουν σε περίοπτη θέση απαντήσεις ατόμων στα οποία έχουν αναφερθεί προηγούμενα άρθρα, ακόμα και εάν οι δημοσιευμένες πληροφορίες για αυτά είναι επαληθευμένες. Ας σημειωθεί ότι η αντικατάσταση έγινε σε νομοθέτημα-τερατούργημα χρονολογούμενο από την κομμουνιστική περίοδο. Κατά τα άλλα ο κομμουνισμός πέθανε.. Το πτώμα του περιφέρεται άταφο μάλλον και στοιχειώνει…

Στέκι που καίγεται…έθνος που ανθίζει… Βόλτα στους δρόμους και ζωή νεοναζί!
Μίλα ελληνικά ή ψόφα! Με λίγα λόγια: ψόφα! Η ομάδα 'Hitler fans hellas' ευθύνεται για τη διακόσμηση των τοίχων του Β' τριμελούς εφετείου της Αθήνας τον Δεκέμβριο του 2007 με αφορμή την δίκη που διεξήχθη με εφαλτήριο την έκδοση του βιβλίου του Κ.Πλεύρη, «Οι Εβραίοι»(!), σύμφωνα με την 'έγκριτη' Ελευθεροτυπία. Ό,τι νομίζετε!
Skinhead, αλητεία και ναζιστική παιδεία!

Κολομβία: www.tercerafuerza.org είναι ο νέος διαδικτυακός τόπος της πολιτικής οργάνωσης 'Τρίτος δρόμος' που δραστηριοποιείται στη Μποκοτά της Κολομβίας!

Βραζιλία: www.myspace.com.Zknb88 είναι η σελίδα μιας νέας μπάντας από τη Βραζιλία, περιμένουμε να ακούσουμε περισσότερα για αυτούς. / Κυκλοφόρησε το νέο cd των Stuka με τίτλο 'Das cinzas a vitoria'

Βολιβία : www.fap-bolivia.8m.com. Η πολιτική οργάνωση των συναγωνιστών από την Βολιβία

Βέλγιο: www. Myspace.com/ shortcroppedskins η σελίδα της τρομερής και πολιτικώς μη ορθής oi! μπάντας από το Βέλγιο, ενώ οι γαμάτοι Les Vilains εμφανίζονται με νέο cd 'Pour fair chies' / Νέα επίσης κυκλοφορία των βετεράνων Headcase με τίτλο 'Old glory days'!

Καταλωνία: Νέα hooligan μπάντα από την Καταλωνία (www.myspace.com/9brejects), οι 9brejects, με μέλη από τους Sospechosos Habituales!

Ισπανία: Νέα κυκλοφορία από τους Arma Blanca με τίτλο 'direkto al los kojones', που κινείται όπως και στο προηγούμενο cd τους στο hate punk!

Όπως και να το πεις motherfuckers είναι κυριολεκτικά! Λοιπόν, Disturbed motherfuckers, νέα project μπάντα με μέλη φυσικά από Tattooed Mother Fuckers και δυναμίτη τίτλο: 'Oi! ain't dead!', που μπορεί να σημαίνει επίσης 'Oi! ain't red!

www.blackmatalandbeer.blogspot.com, είναι ένα site όπου μπορείτε να κατεβάσετε κυρίως NSBM δίσκους.

Χιλή: Κυκλοφόρησε το πρώτο mini cd των χιλιανών πάνκηδων Chaotic pigs, μπορείτε να ακούσετε τα τραγούδια τους στην σελίδα τους στο myspace

Και δυο ευχάριστα ποδοσφαιρικά νέα! Οι δύο πιο μισητές ομάδες -από οπαδική σκοπιά- Λιβόρνο και Ατρόμητος έπεσαν στην Β εθνική!! στις χώρες τους αντίστοιχα, κάτι που μας χαροποίησε ιδιαίτερα! Εκεί κωλοαναρχικοί - στη β εθνική!

Κυανόκρανοι παιδεραστές? Ναι, καλά ακούσατε! Ακόμη και παιδάκια 6 ετών κακοποιούνται από μέλη των Μ.Κ.Ο (μη κυβερνητικές οργανώσεις) και κυανόκρανους του Ο.Η.Ε και εξαναγκάζονται στην πορνεία, με ανταλλάγματα διάφορες 'σεξουαλικές χάρες' ως αντίτιμο για τροφή και χρήματα. Αυτό το ειδεχθές φαινόμενο συμβαίνει στο Νότιο Σουδάν, στην Ακτή Ελεφαντοστού και στην Αϊτή. Η δικαιολόγηση των αδικαιολογήτων ήρθε από τον Νικ Μπέρνμπακ, εκπρόσωπος του ΟΗΕ, λέγοντας ότι είναι αδύνατο να υπάρξει έλεγχος σε 200.000 εργαζομένους ανά τον κόσμο! Το θράσος σε όλο του το μεγαλείο! Είναι λογικό εξάλλου. Τι προστάτης, τι δυνάστης! Την ίδια σημασία δεν έχουν?

Λευτεριά στους εθνικοσοσιαλιστές ομήρους της καπιταλιστικής τυραννίας!
Λευτεριά στον Περίανδρο και στον Παναγιώτη! Ενισχύστε οικονομικά και ηθικά τους συντρόφους μας! Φωτιά στις φυλακές!

Στις 4/6/08 στο κανάλι της ΝΕΤ προβλήθηκε σαν θέμα της εκπομπής 'Εξάντας' υπό τον τίτλο 'Η αγέλη των λευκών λύκων', αφιέρωμα στο ρωσικό εθνικοσοσιαλιστικό κίνημα όπου μέσα από video παρμένα από το youtube και με αφήγηση που οδηγούσε σε αυθόρμητο γέλιο μέσα από τις εξιστορήσεις των τριτοκοσμικών μεταναστών και των ντόπιων πάντα σκουληκιών-φοιτητών (antifa στο επάγγελμα) ο καθένας ήταν εύκολο να εξαγάγει το απλό συμπέρασμα ότι το ποτάμι που λέγεται ρωσικός ρατσισμός δεν γυρνάει πίσω, πολλώ μάλλον δεν δύναται να σταματήσει από κανέναν και τίποτα και για κανέναν λόγο, και το μήνυμα που μας έρχεται από εκεί είναι μόνο μήνυμα ελπίδας για το μέλλον της λευκής ράτσας και της ανθρωπότητας ολάκερης! Μαλάκες ξυπνήστε, ή θα μας προσκυνήσετε ή θα σας λιώσουμε! Πήρατε τα χαμπάρια σας?

Η ακρίβεια στα είδη πρώτης ανάγκης, ξεκινώντας από τρόφιμα, ρούχα και καταλήγοντας στην βενζίνη και στα κόμιστρα κάθε είδους, η στασιμότητα στους ήδη χαμηλούς μισθούς, η υποτίμηση και η συνεχόμενη υποβάθμιση της ζωής μας, η ρύπανση κάθε περιοχής και το θράσος της κάθε κυβέρνησης που με την χρήση μπάτσων καταστέλλει μέσω αβάσταχτων προστίμων τουλάχιστον ψυχολογικά τους υπηκόους αυτής της χώρας, το μόνο που υπόσχονται για το μέλλον είναι όξυνση του κοινωνικού, ταξικού και εν κατακλείδι φυλετικού πολέμου που θα έρθει μέσα από την κοινωνική έκρηξη που θα δημιουργήσουν οι απάνθρωπες συνθήκες επιβίωσης μας. Ηχεί σαν ανεστραμμένος μαρξισμός, είναι όμως ουσιαστικά ο ίδιος ο εθνικοσοσιαλισμός εκπληρωμένος ως προφητικός λόγος! Μποϋκοτάζ σε όλα τα προϊόντα που μόνο καταστρέφουν τις ζωές μας και γεμίζουν με κέρδη τις τσέπες των εβραίων υπανθρώπων! Τρόμος δεν είναι το δίκιο του εργάτη - τρόμος είναι το 'δίκιο' του μετανάστη!

SKINHEAD: Η ΔΙΚΙΑ ΜΑΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ!

(μια τρομοκρατία διαφορετική από αυτές που μας έχει συνηθίσει το κράτος)

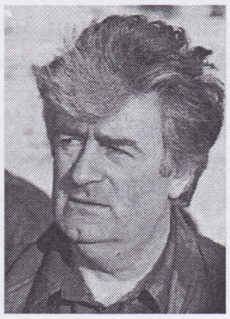
Λέγοντας ότι είσαι ένας συνειδητοποιημένος φυλετιστής skinhead, αυτομάτως εξυπακούεται ότι εκδηλώνεις ενστικτωδώς με αυτή σου την 'προκλητική' εμφάνιση κάποιο πιστεύω, το οποίο σίγουρα δεν αρχίζει και τελειώνει σε ένα καλοσιδερωμένο Fred Perry ή ένα φιγουράτο Lonsdale που θα προβάρεις στην επόμενη συνάθροιση με τους συναγωνιστές σου. Η εμφάνιση ΔΕΝ δημιουργεί συνείδηση, αντιθέτως ενδέχεται να σε κάνει αδιάφορο για την πραγματικότητα και να επαφίεται όλη σου η δραστηριότητα στην βελτίωση του στυλ σου, που από το μοντέλο του πολιτικού στρατιώτη τείνει να εκφυλιστεί σε ένα παρωχημένο υπό την ευρεία έννοια του punk πρότυπο και μόνο.

Έτσι σε θέλει το σύστημα. Απολίτικο, χωρίς γνώμη, χαβαλέ και μαριονέτα που αλλάζει απόψεις σαν τα πουκάμισα, ενώ στο τέλος αναγκάζεσαι να γλείφεις στο δημόσιο για μια οικονομική σανίδα σωτηρίας. Άντε και κανένα weekend για χαλάρωση από τις σκοτούρες της επιβίωσης. Θα γίνεις αυτό που θέλουν; Θα τους κάνεις το χατίρι; Ποιος ο λόγος να θέλει το σύστημα να διαλύσει μια καθαρή και νεανική κυρίως φάση σαν και τη δικιά μας μέσω της προώθησης, όπως εξάλλου συμβαίνει σε όλο το πολιτικό φάσμα, ιδεών και μουσικών στυλ που αγγίζουν στην κυριολεξία την απάθεια και την καλοπέραση, ανώφελων και χωρίς κανένα ουσιαστικό πλήγμα στο κύρος του συστήματος ή στην λειτουργία του; Ό,τι πρέπει δηλαδή.

Η τρομοκρατία που ασκεί το καθεστώς ΔΕΝ περιορίζεται στον τομέα της καταστολής των κοινωνικών δυναμικών, των φρονημάτων, της ελεύθερης προώθησης των ιδεών, ακόμα και της πολιτικής δραστηριότητας. Η τρομοκρατία του συστήματος έγκειται στο να ασκεί τον αναγκαίο ιδεολογικό πόλεμο απέναντι σε όσους δυνάμει το αμφισβητούν, εξωθώντας τους σε απεγνωσμένες ενέργειες -τρομοκρατικές- που ΔΕΝ πλήττουν το σύστημα στην ουσία του και που μόνο αποσυμπιεστικά για τη λευκή νεολαία λειτουργούν. Η τρομοκρατία βρίσκεται στο να σε κάνουν να δέχεσαι την δικιά τους κουλτούρα και να δρας εν αγνοία σου εν ονόματι αυτής της κουλτούρας. Ύστερα έρχεται και η αποδοχή των πολιτικών δομών και της συναίνεσης στους όποιους ρόλους μοιράζει στους υπηκόους του, δίνοντας 'άρτον και θεάματα', ανεξέλεγκτα και αλόγιστα το σύστημα, σε αγαστή συνεργασία με τους στυλοβάτες της δημοκρατίας (τραπεζίτες, μασόνους, δικαστική εξουσία, ρουφιανογράφους, κτλ). Η τρομοκρατία είναι η περιχαράκωση υπό την σκιά του άτοπου, της δίχως αντίκρισμα δραστηριότητας και του ανώφελου που ενδέχεται να φέρει η αγωνιστική δυναμική. Η τρομοκρατία έρχεται καθημερινά στο πιάτο σου με το απλό άνοιγμα της τηλεόρασης, με τις θεατρικές κοκορομαχίες που λαμβάνουν χώρα σε κάθε τηλεοπτικό δελτίο, με κάθε επικεφαλίδα τρανταχτή που τρομοκρατεί και καταστέλλει όσο δεν καταστέλλουν χίλια δακρυγόνα σε μια πορεία. Τρομοκρατία είναι ο μονόλογος των τηλεμαϊντανών και η προσπάθεια γελοιοποίησης όσων ανθρώπων κάνουν την ανέλπιδα προσπάθεια να φανούν 'αντικειμενικοί'! Τρομοκρατία είναι να ακούς για αστείες αυξήσεις στους ήδη χαμηλούς μισθούς και ταυτόχρονα να ανεβαίνουν τα κόμιστρα ή αλλιώς το αναγκαίο νταβατζιλίκι για την 'φιλότιμη' προσφορά του κράτους απέναντι στους εξημερωμένους πολίτες του, χωρίς ποτέ να υπάρχει κάποια έστω πειστική δικαιολογία για αυτό! Μεγαλύτερη ακόμα τρομοκρατία είναι η σκοπιμότητα της κρατικής μηχανής να κρατάει τους πολίτες ομήρους της ορέξεως του, υποδουλώνοντας ολοένα περισσότερο και καταστέλλοντας κάθε απόπειρα δραστηριοποίησης.

Τρομοκρατία σίγουρα δεν είναι οι τιράντες, τα γυρισμένα ρεβέρ, τα ξεβαμμένα παντελόνια, τα ξυρισμένα κεφάλια, τα zine, η αλληλογραφία και τα trades. Τρομοκρατία δεν είναι οι απόψεις που χαρακτηρίζονται politically incorrect, οι στίχοι που απηχούν την κραυγή μιας νεολαίας που βλέπει ένα αβέβαιο μέλλον, ούτε και οι κιθάρες που 'ουρλιάζουν' από οργή για το κατάντημα της φυλής μας. Τρομοκρατία δεν είναι τα λευκά παιδιά που ζουν στο περιθώριο της κοινωνικής ζωής των αφιλόξενων μεγαλουπόλεων, ούτε οι άγριες ματιές τους πάνω στα απρόσιτα και εχθρικά βλέμματα των αστών. Τρομοκράτες δεν είμαστε εμείς. Τρομοκρατία βαφτίζετε τον μεγαλύτερο σας φόβο. Η δικιά μας τρομοκρατία είναι η απάντηση στην δικιά σας τρομοκρατία και δεν είναι ανώνυμη και αντιανθρώπινη. Αντιθέτως, έχει όνομα: Skinhead. Έτσι απλά. Είναι μια τρομοκρατία πολύ πιο ισχυρή και από την ισχυρότερη που μπορεί να ασκήσει το κράτος. Και το κυριότερο, όσο την πολεμούν δυναμώνει, γίνεται ανεξέλεγκτη και πάνω από όλα: ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ!

Clockwork action

Στα χέρια της 'Δικαιοσύνης' κι ο Ράντοβαν Κάρατζιτς λοιπόν… Μακριά από κάθε μυθοποιό διάθεση, ο Κάρατζιτς ήταν με πολύ απλά λόγια, όσο υπερβολικό κι αν μπορεί να ακουστεί αυτό, ένα σύμβολο όλων όσα εμείς πρεσβεύουμε στη μάχη που δίνουμε ενάντια στον καιρό μας. Στάθηκε αληθινός ηγέτης του πολύπαθου και ηρωικού λαού του, ενάντια σε υπερδύναμο εχθρό, απτόητος από πολλές αντιξοότητες σε εποχές που ο θάνατος αποτελούσε καθημερινότητα, και κατάφερε να γίνει ο εφιάλτης εκείνων που χαράζουν σύνορα στα μέτρα που εξυπηρετούν τα εκάστοτε στρατηγικά τους συμφέροντα ανά περιοχές – ο εφιάλτης της Νέας Τάξης. Παρέμενε επί 13 χρόνια ο υπ' αριθμόν ένα καταζητούμενός της…

Δεν υπάρχει όμως περιθώριο για θρήνους και οδυρμούς, όποιο και αν είναι το τέλος (και πιθανότατα είναι ήδη προδιαγεγραμμένο) αυτής της ιστορίας. Δεν υπάρχουν καν περιθώρια αγανάκτησης. Το όλο δικαστικό σύστημα, είτε ενός «εθνικού» (στους τύπους) κράτους, είτε των υπερσυνόλων τύπου ΕΕ, είναι σαφές ότι περιστρέφεται γύρω από την προάσπιση και διαφύλαξη του υπάρχοντος συστήματος και μόνο. Την αυταπάτη περί 'ανθρωπίνων δικαιωμάτων' και 'προστασία του πολίτη' την αφήνουμε για τα ποντίκια τα πιασμένα στη φάκα της σύγχρονης δημοκρατίας. Νόμος είναι το δίκιο του κρατούντος, και η νομοθεσία διώκει απηνώς όποιον στρέφεται εναντίον του, με τις πράξεις ή τις ιδέες του. Από τον συναγωνιστή μας της 'διπλανής πόρτας' που θα υποστεί εξοντωτική ποινή για ένα μη αποδεδειγμένο πλημμέλημα, μέχρι τον Κάρατζιτς που ταρακούνησε τα ίδια τα θεμέλια του συστήματος και θα δοκιμάσει ενδεχομένως και όλο το μένος του. Οι κανόνες του παιχνιδιού είναι αυτοί, είναι δεδομένοι και δεν έχουμε δυνατότητα επιλογής – παίζουμε με αυτούς. Ο κίνδυνος είναι επίσης δεδομένος, και δεν έχουμε δυνατότητα αποφυγής του. Δεν υπάρχουν περιθώρια μεμψιμοιρίας ή υπεκφυγών – είτε επιλέγεις το στρατόπεδο των αδύναμων και κλείνεσαι στο σπίτι σου, είτε έχεις την δύναμη που απαιτεί ο αγώνας, δύναμη σώματος αλλά κυρίως μυαλού και ψυχής, και δίνεις την μάχη γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι αντιπαλεύεις εχθρό που υπερτερεί στα πάντα, και γνωρίζοντας πως φλερτάρεις με τον κίνδυνο κάθε στιγμή που περνά και πως η μάχη είναι τραγικά άνιση.

Άνθρωποι σαν τον Κάρατζιτς προτίμησαν το χρέος από την ασφάλεια – γι' αυτό και η δράση τους σημάδεψε την ιστορία. Στο χέρι σου είναι να διαλέξεις, με σκληρότητα αλλά και καθαρότητα απέναντι στον εαυτό σου, σε ποια πλευρά στέκεσαι και τι βαραίνει περισσότερο στην δική σου ζυγαριά. Οι εξελίξεις τρέχουν, η γειτονιά μας εδώ στα Βαλκάνια φλέγεται, ο αγώνας συνεχώς απαιτεί νέες δυνάμεις. Είναι ζήτημα συνείδησης και ψυχικής δύναμης αν θα επιλέξεις να κλείσεις τα μάτια ή να δώσεις το παρών.

ΟΙ ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΜΑΣ

Ανάμεσα στους πρόποδες του όρους Καλλίδρομου και στο Μαλιακό κόλπο, υπάρχει ένα στενό πέρασμα, ένα χιλιόμετρο μάκρος. Από το στενό αυτό, που στην αρχαιότητα δεν είχε πλάτος παραπάνω από 60 μέτρα, περνούσαν τα θερμά αλατούχα νερά της περιοχής αυτής και γι' αυτό το δίπυλο αυτό στενό το έλεγαν Θερμοπύλες. Από αυτό το στενό επικοινωνούσαν οι Λοκροί και οι Φωκείς με τους Έλληνες που κατοικούσαν τη Φθιώτιδα και τη Θεσσαλία. Επίσης αυτό το στενό είχε μεγάλη στρατηγική σημασία. Σήμερα το στενό με τις προσχώσεις έχει πολύ πλατύνει ώστε φτάνει περίπου τα 5 χιλιόμετρα.

Στις Θερμοπύλες λοιπόν δόθηκε, το 480 π.Χ μια από τις μεγαλύτερες μάχες της ιστορίας μας. Πολέμησαν οι Έλληνες με τους Πέρσες, δηλαδή πολέμησε *ο πολιτισμός με τη βαρβαρότητα*. Οι Έλληνες προστατεύονταν δεξιά από το βουνό, και πίσω από τον στόλο που ήταν στον Ευβοϊκό κόλπο, στο Αρτεμίσιο, με ναύαρχο τον Ευρυβιάδη. Αρχηγός του πεζικού ήταν ο βασιλιάς της Σπάρτης, Λεωνίδας, ο οποίος είχε μαζί του 300 Σπαρτιάτες και 6.700 άλλους Έλληνες. Ο Λεωνίδας τοποθέτησε το στρατό του σε κατάλληλη θέση και αυτός μπήκε στο στενό των Θερμοπυλών και περίμενε τους Πέρσες. Τρεις φορές επιχείρησαν οι Πέρσες να χτυπήσουν τους Σπαρτιάτες και τρεις φορές αυτοί τους κατατρόπωσαν. Άρχιζε να απελπίζεται πια ο Ξέρξης. Τότε όμως παρουσιάστηκε ένας προδότης, ο Εφιάλτης, και ανέλαβε αυτός να οδηγήσει τα στρατεύματα των Περσών από ένα μικρό μονοπάτι, για να χτυπήσουν τους Έλληνες από τα

νώτα. Έτσι κι έγινε. Όταν μαθεύτηκε η κύκλωση πολλοί έδειξαν διάθεση να φύγουν. Ο ίδιος ο Λεωνίδας τους παρακίνησε σε αυτό, γιατί έκρινε πως δεν ήταν προς το συμφέρον των Ελλήνων να καταστραφεί ο στρατός εξακολουθώντας έναν καταδικασμένο αγώνα. Αυτός όμως έμεινε ακλόνητος στη θέση του με 300 Σπαρτιάτες και 700 Θεσπιείς εθελοντές και πολέμησε σαν λιοντάρι. Άδικα ο Ξέρξης έστειλε πρεσβεία στο Λεωνίδα και του ζήτησε να παραδώσει τα όπλα του. Ο Λεωνίδας του απάντησε ' Μολών λαβέ'(=έλα να τα πάρεις). Όταν πάλι είπαν οι Πέρσες ότι τα βέλη που θα ρίξουν θα είναι τόσα, ώστε θα σκεπάσουν και αυτόν ακόμα τον ήλιο, ο Σπαρτιάτης Διηνέκης τους απάντησε: 'Καλύτερα γιατί έτσι θα πολεμήσουμε υπό σκιά'. Και ο ηρωικός πολέμαρχος άφησε στο πεδίο της μάχης την τελευταία του πνοή, ενώ οι στρατιώτες του πολεμούσαν με δόρατα, με μαχαίρια, ακόμα και με τα χέρια και τα δόντια τους και έπεσαν όλοι τους ως τον τελευταίο.

Mike

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ BRUTAL BEGUDE

1) Πρώτα από όλα τι σημαίνει Brutal Begude; Τι έχετε κυκλοφορήσει μέχρι τώρα;

- Στην πραγματικότητα Begude είναι μια περιοχή της Μασσαλίας. Είναι το μέρος όπου ζούμε (ανάμεσα σε πολλούς μετανάστες). Το Brutal δείχνει ότι η μουσική μας είναι σκληρή, γιατί έχουμε μεταλλικές καταβολές, και θέλαμε να παίξουμε metal χωρίς συμβιβασμούς! Οι κυκλοφορίες μας ήταν δύο, δηλαδή 2 άλμπουμ, το "Radikal Musik" (HWR Productions 2005) και το "Forever Ours" (HWR Productions 2006). Και ήταν ατόφια Rac/Metal.

2) Γιατί η εξαιρετική σας μπάντα σταμάτησε; Είχατε τη δυνατότητα να παίξετε ζωντανά;

- Ο λόγος ήταν απλός, παίζαμε metal αλλά το metal άρεσε σε όχι πολλούς skins και NS και εμείς δεν θέλαμε να παίξουμε rac ή rock'n'roll, έτσι αποφασίσαμε να σταματήσουμε. Παίξαμε δύο φορές ζωντανά στη Γαλλία, αλλά με προβλήματα. Στον NS χώρο οι συναυλίες είναι πρόχειρες, δεν υπάρχει καλός ήχος, ούτε καλός φωτισμός (μερικές φορές καθόλου φωτισμός). Αυτός ήταν ο λόγος που σταματήσουμε από την σκηνή.

3) Ποια ήταν η γνώμη των NS για την μπάντα σας; Είχατε υποστήριξη;

- Οι γνώμες ήταν διαφορετικές! Μερικοί (κυρίως μεταλάδες) έδειξαν συμπάθεια αλλά σε πολλούς skins δεν άρεσε ο πολύ metal ήχος μας. Γενικά πάντα είχαμε υποστήριξη από πολλούς και πάντα θα τους ευχαριστώ για αυτό.

4) Ξέρουμε ότι είστε Μαρσεγιέζοι, μια πόλη κατεχόμενη από Άραβες και Αφρικανούς. Πες μας για αυτό! Οι μη λευκοί είναι 50%;

- Η Μασσαλία είναι μια χαμένη πόλη! Δεν ξέρω πόσοι είναι οι μη λευκοί, αλλά είναι πολλοί. Και το πρόβλημα είναι η μίξη λευκών με αυτούς. Σήμερα είναι 50%, αύριο πόσοι περισσότεροι; Η φυλετική μίξη είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα. Δεν υπάρχει λύση! Μόνο να πέσουν Ναπάλμ! Χα χα…

5) Ξέρουμε επίσης για τα αριστερά καθάρματα των φανατικών της Μαρσέιγ, τους Comando Ultras 84, αλλά την δεκαετία του ΄90 υπήρχαν μερικοί NS. Ισχύει κάτι τέτοιο;

- Ναι, .είναι αλήθεια! Υπήρχαν μερικοί NS hooligans το ΄90, αλλά δεν ήταν αρκετοί και οι South Winners (το άλλο ultra club) τους έδιωξε από το γήπεδο. Και τώρα στο πέταλο είναι μόνο αριστεροί οπαδοί. Γι' αυτό και δεν πηγαίνω πια στο γήπεδο της Μαρσέιγ.

6) Πες μας για το τραγούδι σας "Islam Terroriste", που αρέσει αρκετά και είναι ρεαλιστικό τραγούδι.

- Τι να πω, ναι, είναι ρεαλιστικό τραγούδι. Μιλάμε για τρομοκρατικές επιθέσεις στη Γαλλία με βόμβες κτλ. Νομίζω ότι ο ισλαμισμός είναι ευρωπαϊκό πρόβλημα. Η θρησκεία είναι σαν τον ιό! Και πολλοί λευκοί γίνονται μουσουλμάνοι! Μία λύση! Μία σφαίρα!

7) Ποιες είναι οι νεώτερες γαλλικές rac/metal μπάντες;

- Παίζω στους Hais & Fiers επίσης, είναι μια Oi!/rac μπάντα, έχουμε δύο cd. Τσεκάρετε την σελίδα μας, www.myspace.com/haisfiersoldfast. Αλλά για να είμαι ειλικρινής δεν έχω μεγάλο ενδιαφέρον για την rac σκηνή. Έχω ακούσει για νέες μπάντες όπως: Cellule 23 (rac), Humungus (rac/metal) και Bordel boys (oi!/rac).

8) Πες μας μερικά πράγματα για τον αριθμό των wp skins και των NS οργανισμών στη Γαλλία.

- Δεν υπάρχουν πολλοί wp άνθρωποι στη Γαλλία. Νομίζω 1500 με 2000. Έχουμε το B&H Γαλλίας και μερικούς από το Combat 18, αλλά εγώ ποτέ δεν εντάχθηκα σε ομάδες. Έχουμε επίσης το Εθνικό Μέτωπο του Λεπέν, δεν είναι NS απλά πατριώτες αλλά έχουν και μερικούς μαύρους, Άραβες, Εβραίους στις γραμμές τους.

9) Τι γνώμη έχεις για τον Νικολά Σαρκοζί και την αντιρατσιστική κυβέρνησή του; Έκλεισε τους ιστορικούς Boulogne Boys για ένα πανό! Είναι τόσο δυνατός;

- Μισώ αυτόν και την κυβέρνησή του! Είναι Ουγγροεβραίος και ανησυχώ που Γάλλοι τον ψήφισαν. Για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας έχουμε έναν μη λευκό για πρόεδρο, απίστευτο!! Ναι, διέλυσε τους Boulogne Boys για ένα πανό στον αγώνα με την Λανς, που έβριζε την περιοχή της Λανς. Ο Σαρκοζί έχει όλες τις δυνάμεις, η Γαλλία είναι ένα προσωποπαγές κράτος.

10) Γιατί η Γαλλία έχει τόσους ξένους; Είναι δυνατόν να τους στείλουμε πίσω; Ή η Γαλλία θα πεθάνει πρώτη;

- Δεν το ξέρω, χα χα. Επειδή είχαμε παλιά αφρικανικές αποικίες, μέσω των αιώνων η Γαλλία κατέκτησε πολλές χώρες κυρίως στην Αφρική, και τώρα υποφέρουμε από αυτό. Και είναι απίθανο να τους στείλουμε πίσω. Χρειαζόμαστε δυνατή κυβέρνηση αλλά αυτό είναι απίθανο. Εξαιτίας της μετανάστευσης και της μίξης, η Γαλλία θα πεθάνει μέσα σε αυτόν τον αιώνα.

11) Τι γνωρίζεις για την ελληνική NS μουσική;

- Ξέρω τις μπάντες Iron Youth, Der Sturmer, Wolfnacht και No Surrender. Γενικά είχατε καλές μπάντες, πιο καλή σκηνή από τη γαλλική!

12) Είναι αλήθεια ότι στην περιοχή σας υπάρχουν μικρά αυτονομιστικά κινήματα της Οξιτανίας και της Προβηγκίας; Αυτοί θέλουν ανεξάρτητα κράτη; Έχει αυτό βάση ή όχι; Η Γαλλία είναι ένα έθνος ή όχι;

- Είναι αλήθεια, έχεις δίκιο. Αυτά τα κινήματα υπάρχουν στον Νότο, πιστεύω δεν είναι καλή λύση, γιατί μάλλον χωρίζουν τους Λευκούς. Σήμερα η Γαλλία δεν είναι δυνατό έθνος. Είναι μέρος γεμάτο μετανάστες και φυλετικούς προδότες.

13) Ποιες είναι οι αγαπημένες σου metal μπάντες μέχρι τώρα;

- Νομίζω οι: Triskelon, Force Fed Hate, Vaginal Jesus και Odins Law και φυσικά οι Brutal Begude, χαχαχα…

14) Ευχαριστώ για την συνέντευξη. Τα τελευταία λόγια δικά σου! 88!

- Εγώ ευχαριστώ. Μακροζωία στο fanzine σας!

CONTRANTIFA

(ΑΠΟΜΥΘΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΗΜΕΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ NEW SPEAK ΤΩΝ ANTIFA)

Για να πολεμήσεις τον εχθρό, πόσω μάλλον για να τον συντρίψεις, οφείλεις να τον γνωρίζεις και αν είναι εφικτό ή ακόμα και αν αυτό δεν είναι, *πρέπει* να το κάνεις. Αυτό απαιτεί χρόνο, οργάνωση και πάνω από όλα δουλειά. Συστηματική δουλειά. Και αυτό συνεπάγεται διαρκή και μεθοδική δουλειά πάνω στην κατανόηση της προπαγάνδας και τους μύθους του εχθρού, διαφόρως των παραλλαγών και μεταμφιέσεων που κάθε φορά λαμβάνουν οι υπηρέτες του. Κάπως έτσι πρέπει να αντιμετωπιστεί και το ρεύμα των antifa. Ως μια ακόμα αμφίεση του ίδιου και απαράλλαχτου υπανθρώπου των αστικών κέντρων, που δεν είναι άλλος από τον 'διεθνή πολίτη' των μητροπόλεων του καπιταλισμού, αυτού που μοιάζει να οδεύει μέρα με τη μέρα ολοταχώς προς την πιθηκοποίηση του. Και για να χτυπήσεις αποτελεσματικότερα αυτό το μοντέλο, πρέπει να το χτυπήσεις αφενός στην αφετηρία του και αφετέρου κατανοώντας τις αιτίες που συνέβαλαν στην γέννηση του. Οπότε το ουσιαστικό βρίσκεται στην αναζήτηση του πώς και του γιατί υπάρχει antifa ρεύμα στην κοινωνία και στον πολιτικό της στίβο, εκκινώντας από την αντιφασιστική και δημοκρατική βουλή και φτάνοντας ως το περιθώριο του πεζοδρομιακού αντιφασισμού. Σημασία μέγιστη έχει να ιδωθεί με κριτική ματιά η δεξαμενή του αντιφασισμού, από τα μέρη που την αποτελούν μέχρι τις σχέσεις αυτών και από την ύπαρξη της μέχρι την διαρκή ανατροφοδότηση της. Με λίγα λόγια οφείλουμε να δούμε τι είναι αυτό που δίνει κίνηση και ζωή σε αυτή την τάση της κοινωνίας, πέρα από δαιμονολογίες και συνωμοσιολογίες.. Ιδιαίτερο ρόλο στην εξέλιξη του φαινομένου αυτού έχει η Γερμανία για λόγους που δεν χρήζουν περαιτέρω αναλύσεως. Το τείχος του Βερολίνου μπορεί να έπεσε, άλλα ο διχασμός ενός λαού δεν επουλώνεται τόσο εύκολα. Οι 'τύψεις' της συνείδησης ολόκληρου του λαού καλλιεργούνται σκόπιμα από

το εκάστοτε πολιτικό καθεστώς, προκειμένου να επιτευχθούν με τον αποτελεσματικότερο τρόπο οι όποιες πολιτικές ραδιουργίες, στην πλάτη όμως και πάλι του λαού.

Επομένως είναι εύκολο να αντιληφθεί ο καθένας ότι η ύπαρξη και η συντήρηση των antifa συνδέεται με ομφάλιο λώρο με το σύστημα, το δημοκρατικό, το αντιφασιστικό, το αντιρατσιστικό, το αντισεξιστικό ή όπως αλλιώς αυτοπροσδιορίζεται, με λίγα λόγια οι antifa είναι παιδιά συνετά και πειθήνια στις προσταγές του γεννήτορα τους και λαμβάνουν τις απολαβές που απορρέουν από αυτήν την σχέση. Μια σχέση στοργής δηλαδή μεταξύ όλων των antifa σε όλες τις βαθμίδες, και του πατέρα τους, δηλαδή του κράτους πρόνοιας. Η σχέση αυτή είναι σχέση πάθους και εξάρτησης, εκτεινόμενη στην καθημερινότητα σε κάθε πτυχή της. Φανταστείτε πώς αντιδρά ένας γονεύς στην ιδέα ότι κάποιος 'άγνωστος' (φανταστείτε ότι ειδικά ο άγνωστος αυτός ενδεχομένως να είναι εθνικοσοσιαλιστής) παρενοχλεί την ζωή του παιδιού του με όποιο τρόπο στην 'ομαλή' εξέλιξη του σε μεθαυριανό πολίτη της κοινωνίας. Το πλέον λογικό δεν είναι ότι ο γονεύς που μεριμνά για την ασφάλεια του παιδιού του, θα αντιδράσει με κάθε τρόπο, προκειμένου να προστατεύσει την υπόληψη και την ακεραιότητα του παιδιού του; Φανταστείτε ότι αυτή η σύντομη περιγραφή επεκτείνεται σε κάθε επίπεδο, κοινωνικό-πολιτικό-νομικό-οικονομικό-θρησκευτικό κτλ. στα σύγχρονα πολυφυλετικά κράτη, όπως τείνει να γίνει και το 'δικό μας' (χάρη στις φιλότιμες προσπάθειες των πολιτικών μας). Η θρησκευτική λοιπόν ευλάβεια με την οποία περιβάλλονται από κάθε κατεύθυνση οι απανταχού νομιμόφρονες και συνεπείς στα εβραϊκά αφεντικά τους -antifa- είναι συνώνυμη του ακραίου μυστικισμού με τον οποίον άλλωστε περιβάλλει όλο του το περιεχόμενο ο ανώτατος άρχων και ποιμένας -Γιαχβέ- είτε με καπιταλιστικό μανδύα είτε με τον ανθρωπιστικό του αμορφισμό.

Οι antifa έχουν τους δικούς τους μύθους πάνω στους οποίους στηρίζουν τα ψέματά τους και πάνω εκείθε βασίζουν την ελκυστικότητα και την επιρροή που έχουν οι δοξασίες τους στην νεολαία. Η προπαγανδιστική δυναμική τους δεν κινείται σε υψηλότερα επίπεδα από τον δείκτη ευφυΐας των συμπλεγματικών λόγων τους. Η φρασεολογία τους συγκεκριμένη, έχοντας μια δικιά τους αργκώ ονειρεύονται ότι διεξάγουν τιτανομαχίες εναντίον τεράτων. Έτσι όμως δεν στηρίζονται οι πυλώνες όλου του αντιφασιστικού οικοδομήματος; Πάνω στον μύθο των 'δολοφόνων φασιστών', που για όλα τα δεινά της ανθρωπότητας ευθύνονται οι 'κακοί φασίστες' για να καταλήξουν και πάλι στο ότι πρέπει οι 'φασίστες να τσακιστούν'! Βήμα βήμα θα ξεμπροστιάσουμε την φαντασιοπληξία των ανίδεων antifa, που δεν βλέπουν ούτε ένα χιλιοστό πέρα από την μύτη τους! Ας απολαύσουμε τι μεθοδεύουν να παπαγαλίζει όλη η κοινωνία στο όνομα του αντιφασισμού. Μια συνθηματολογία αντιγραμμένη εξολοκλήρου από το αντίστοιχο γερμανικό 'κίνημα', πρακτικές 100% ρουφιανίστικες και κατά γράμμα αντιγραμμένες και πάλι, μέθοδοι που υποβιβάζουν την ανθρώπινη φύση τουλάχιστον σε εποχές Ροβεσπιέρου και βάλε και οδηγούν έναν νεολαίο στο επίπεδο ενός ερπετού, μετατρέποντας τον σε ένα δειλό κατάσκοπο που εργάζεται νυχθημερόν, εν μέσω ψυχικής ταραχής, προκειμένου να 'ξεσκεπάσει' τους 'κακούς φασίστες' και να τους οδηγήσει στην 'δικαιοσύνη'. Το ιδεώδες της πλέον χαφιεδίστικης λογικής, ενώ έχουμε να κάνουμε με υποτίθεται 'υπερεπαναστάτες' που κόβουν κεφάλια στο όνομα της κοινωνικής δικαιοσύνης και αντιμετωπίζουν τους φασίστες σαν να ήταν μυθολογικά τέρατα υπερφυσικών διαστάσεων και αποτελέσματα τερατογενέσεων και την ίδια στιγμή, ενώ παρουσιάζονται ενώπιον της κοινωνίας μέσω των θορυβωδών καμπανιών τους σαν σωτήρες αυτής και εκδικητές της δεκάρας, εκλιπαρούν για έλεος από τους φασίστες και επιζητούν μέσω των ίδιων μηχανισμών που και πάλι καταγγέλλουν ως φασιστικούς (κράτος, δικαστές, πολιτικούς κτλ) να τηρήσουν αδιάλλακτη στάση απέναντι στους φασίστες και ζητούν την 'παραδειγματική τιμωρία' τους!

Αυτοί είναι οι αυτοαποκαλούμενοι 'αυτόνομοι χαοτικοί' ή antifa κατά παραγγελία, που κατηγορούν τους πάντες και τα πάντα για όλα τα δεινά της κοινωνίας, που τόσο δήθεν 'αγαπούν' μέσα από τα κείμενα τους την ίδια ώρα που όμως εκφράζουν την μεγαλύτερη δυνατή κακία για το φτύσιμο που φάγανε από την ίδια στα παιδικά τους χρόνια και αυτό συνεχίζεται. Απευθύνουν το πλέον δριμύ κατηγορώ στην κοινωνία που τους ανέθρεψε, τους γαλούχησε με τις μαλακίες που προπαγανδίζουν, τους συντηρεί και τους ανατροφοδοτεί με ακόμα περισσότερες μπούρδες να παπαγαλίζουν και που εν τέλει η ίδια και μόνο εγγυάται την σωματική τους ακεραιότητα. Η αχαριστία σε όλο της το μεγαλείο. Ένα υποείδος ανάλογο των αλβανών, κατσαπλιάδες και κακόβουλοι, κομπλεξικοί με την ίδια τους την ύπαρξη, δεν χωνεύουν ούτε τα σωθικά τους, πώς να μην μισούν όσους δεν δέχονται να γίνουν ένα με αυτούς και την υποκουλτούρα τους; Κινούμενοι από ενστικτώδες μίσος και μόνο και ελάχιστα έως καθόλου από κάποια ιδεολογία, έρχονται σε τέτοιες αντιφάσεις που ούτε καν είναι ικανοί να τις καλύψουν, σηκώνουν στο όνομα του αντιφασισμού οποιοδήποτε λάβαρο τους δοθεί, ακόμα και αν αυτό φέρει την εικόνα ή το έμβλημα του αφεντικού που δήθεν καταγγέλλουν!

Κινηματικά, το antifa αποτελεί μια εφεύρεση και όχι μια ανακάλυψη, ακριβώς γιατί πρόκειται για ιδεολόγημα και ούτε καν για μια νέα ιδεολογία που προέκυψε βάσει συμπερασμάτων που εξήχθησαν μέσα από την δυναμική και την πολεμική ενός αληθινού κινήματος! Οπότε μιλάμε για ένα καθαρό φιάσκο, το οποίο μετράει από την αρχή του μια αντίστροφη πορεία προς την φυσική του εξαφάνιση και τίποτα παραπάνω. Όταν οι κυρίαρχοι επιθυμούν να περάσουν μέσα στην καθημερινότητα τις όποιες μεταρρυθμίσεις και τις όποιες αλλαγές, όσο ριζικές και αν είναι αυτές, προκειμένου να παρακάμψουν στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό τις αντιδράσεις της κοινωνίας, όσο ακραίες ενδεχομένως κι αν είναι αυτές, προετοιμάζουν το έδαφος από πριν, ώστε να περάσουν όλα ανώδυνα, δίχως πολιτικό κόστος για καμία δύναμη του καθεστώτος και δίχως φυσικά να έρθουν σε μεγάλη σύγκρουση με την κοινωνία. Η καλύτερη συνταγή είναι να δημιουργηθεί μια τάση, ροπή, μόδα, κίνηση, αντίδραση, όλες απόλυτα ελεγχόμενες από τους εκάστοτε ιθύνοντες όπως είναι φυσικό, ώστε η νεανική κυρίως ορμή πάνω στην οποία παίζεται και βασίζεται όλο το πολιτικό παιχνίδι, να βρίσκει μια απολύτως ελεγχόμενη εκτόνωση αποσυμπίεσης. Και πάλι η μακιαβελική λογική στο άκρο της. Διαίρει και βασίλευε, όπως πάντα. Αν θέλετε το βαφτίζουμε και δούρειο ίππο. Από την μια *έχουμε ένα 'κίνημα' που δήθεν αντιστέκεται και εναντιώνεται σε όλα όσα λέει το σύστημα και από την άλλη λέει ακριβώς όσα θέλει να πει το σύστημα.* Το αποτέλεσμα απλό. Κανένας δεν είναι χαμένος και δυσαρεστημένος γιατί επικρατεί σύγχυση, και κανένας δεν δύναται να ξεχωρίσει τι είναι σωστό και τι όχι, οπότε καταλήγει στην πλήρη και ακραία αδιαφορία για τα πάντα και στην αποπολιτικοποίηση και την όποια ενασχόληση με όσα συμβαίνουν γύρω του, οπότε το σύστημα εκ των πραγμάτων έχει να αντιμετωπίσει ολοένα και λιγότερους εχθρούς του και οπωσδήποτε ακόμα λιγότερους που να είναι συνειδητοποιημένοι ως προς την αντίθεση τους στο σύστημα. Είναι παλιά και πετυχημένη η συνταγή για τους εξουσιαστές, οπότε το antifa, ήταν μια εύκολη επιλογή για μια κοινωνία που ήδη δείχνει αρκετά κουρασμένη και ήδη γνωρίζει μέρες κατάρρευσης σε κάθε επίπεδο.

Δεν θα μπούμε στην λογική του ότι οι antifa αρέσκονται μόνο στην καταστροφολογία και τις εύκολες ουτοπικές λύσεις. Θα πούμε απλά ότι το να θες να καταστροφολογείς και να φλυαρείς είναι αποδεδειγμένα το μόνο εύκολο στην κοινωνία, πόσω μάλλον το να εφαρμόζεις ένα τέτοιο πλάνο στη ζωή σου. Η δημιουργία είναι δύσκολη, το να καταστρέφεις δεν θα πούμε και πάλι ότι είναι εύκολο, πάντως ανήκει στις ενστικτώδεις συμπεριφορές και παρορμήσεις του ανθρώπου, ενώ η δημιουργία αποτελεί φυσική κλίση που καλλιεργείται με αγώνα και αναπτύσσεται με έργο.

Το antifa ξεκίνησε να μορφοποιείται ιδεολογικά στις δεκαετίες '60, '70, '80 και φτάνει στις μέρες μας με τη μορφή που γνωρίζουμε τώρα. Υπάρχουν πάρα πολλοί που αμφισβητούν την αυθεντικότητα και το αγαθό και ανιδιοτελές των προθέσεων που έχει αυτή η φράξια θα ήταν ορθότερο να πούμε, ακόμα και ανάμεσα στον ευρύτερο αντιεξουσιαστικό και αριστερό εξωκοινοβουλευτικό χώρο. Και έχουν κάθε λόγο να αμφισβητούν και να παίρνουν αποστάσεις από αυτό το εμετικό συνονθύλευμα παρόλο που υπάρχει ιδεολογική συγγένεια και μάλιστα διεθνιστικής προοπτικής! Πρόκειται για κράμα ρευμάτων, που εκκινούν από το κίνημα κατά της πυρηνικής ενέργειας και καταλήγουν στο αντιρατσιστικό έκτρωμα. Οι antifa αποτελούν έναν συρφετό αποβρασμάτων που έχουν ξεβραστεί στις συνοικίες των μεγαλουπόλεών μας και σαν ναυαγοί περιπλανώνται δίχως λόγο και σκοπό! Αυτό τους δίνει μια αίσθηση υπεροχής, αφού όντες 'ελεύθερα πνεύματα', είναι ανεξέλεγκτοι και πόσω μάλλον αφού έχουν τις πλάτες και κάθε είδους κάλυψη από πρόσωπα του συστήματος, έχουν και το θράσος να απειλούν τους πάντες και τα πάντα και να δηλώνουν με στόμφο ότι είναι και επικίνδυνοι! Είναι να απορεί κανείς γιατί τα κράτη καταρρέουν μέρα με τη μέρα εκ των έσω; Αφού ο εχθρός βρίσκεται εντός των πυλών, πολύ δε πρωτύτερα έχουν αλωθεί, είναι μάταιο να τον αναζητούμε στο έξω από εμάς! Οι εχθροί είναι τόσο φυλετικοί, τόσο εθνικοί όσο και ταξικοί!

Οι antifa αποτελούν την κοινωνική πρωτοπορία, που έχει το σύστημα προκειμένου να διεξάγει την αναγκαία πλύση εγκεφάλου στους υπηκόους κάθε περιοχής, για αυτό και επιστρατεύει μισθωτούς και μη υπαλλήλους antifa για να κολλάνε νύχτα και μέρα πολύχρωμες αφίσες (δώρο της ευρωπαϊκής ένωσης για την αντιρατσιστική προσφορά του κράτους), με μηνύματα στρουθοκαμηλισμού και ενοχοποίησης και δημιουργίας υποτίθεται τύψεων στον κάθε πολίτη για την 'αδιαφορία' που δείχνει απέναντι στα εγκλήματα του κράτους και των φασιστών απέναντι στις περιθωριακές ομάδες, τα πρεζόνια και τους μετανάστες! Πορείες και προκηρύξεις λες είμαστε σε περίοδο πολέμου, που καλούν άπαντες να συμμετάσχουν στις αντιρατσιστικές σταυροφορίες! Ας είναι καλά η εβραιοπαϊκή ένωση με τα κονδύλια και τις μίζες που ταΐζει τους καρεκλάκηδες antifa, και εσύ, νέε εργαζόμενε, κάτσε να παίρνεις πενταροδεκάρες με τον ιδρώτα σου

και το κράξιμο από το αφεντικό σου και οι antifa να σπάνε πλάκα με σένα τον ίδιο και να τους θρέφεις από πάνω! Μιλάμε για κοινωνική παρωδία τουλάχιστον! Όπως είναι φυσικό, επειδή σαν χώρα και σαν λαός είμαστε καμιά 20αριά χρόνια πίσω σε όλα και όπως είναι πάλι φυσικό και της υπερβολής άνθρωποι, η κατάχρηση παίρνει αριστείο και μόνο εδώ συμβαίνει αυτό, το antifa να αποτελεί ένα νέο επάγγελμα για να λύσει ένας νέος το οικονομικό του πρόβλημα. Εξάλλου υπάρχουν τα πάντα και όλες οι προϋποθέσεις και ο δρόμος είναι στρωμένος για τους υποψηφίους. Εκπαίδευση εντατική για να μπορούν να 'τσακίζουν τους φασίστες', δωρεάν έξοδα κίνησης σε οποιαδήποτε αποστολή, οι πρωτοβουλίες ενθαρρύνονται, τα υλικά για την διασπορά του 'πολέμου ενάντια στο φόβο', όπως συνηθίζουν τα ζώα αυτά να λένε, και το σημαντικότερο: εξασφαλισμένο μέλλον με προοπτικές στελέχωσης θέσεων στο αντιρατσιστικό κίνημα, χωρίς να βάλεις κάποιο βύσμα, με προοπτικές χρηματικής άνεσης και κοινωνικής προβολής, με ενδεχόμενα να είσαι είτε διάττων αστέρας σε μεγάλους τηλεοπτικούς δέκτες ως εκπρόσωπος κάποιας αντιναζιστικής πρωτοβουλίας και γιατί όχι να είσαι και υποψήφιος βουλευτής στο ψηφοδέλτιο του ΣΥ.ΡΙ.ΖΑ;

Μη ξεχνάμε και ότι την στιγμή που δεκάδες ανά τον κόσμο σύντροφοί μας κλείνονται στη φυλακή, από το ίδιο σύστημα που υποθάλπει τους άπλυτους του αντιφασισμού, για λόγους αστείους και καθαρά ιδεολογικούς, οι antifa χαίρουν της τηλεοπτικής καλύψεως και προστασίας από τα μ.μ.ε και της δικαιολόγησης από τους ομοτάξιους τους δημοσιογράφους, για πράξεις αντίστοιχης τουλάχιστον βίας με αυτές των φασιστών, πράξεις για τις οποίες σύντροφοί μας πληρώνουν με πολυετείς καθείρξεις, με πιο πρόσφατες τις καταδίκες των δύο συντρόφων μας, του Περίανδρου και του Παναγιώτη, ενώ για την ελάχιστη πρόκληση βίας η οποία έχει χρωματιστεί από τα κανάλια του καθεστώτος ως εθνικιστική, ρατσιστική ή ό,τι άλλο, ο πέλεκυς της δικαιοσύνης είναι αμείλικτος! Ο στιγματισμός και η υπερβολή από την μεριά των τηλεδικαστών είναι δεδομένος. Ο προπηλακισμός του κάθε κακόμοιρου μετανάστη παρουσιάζεται ως εγκληματική πράξη και ως έκρηξη ρατσιστικού μίσους, απόρροια της ασύδοτης δύναμης του καπιταλισμού σύμφωνα με την διεθνιστική θέση, ενώ η επίθεση εναντίον ενός εθνικιστή ή ακόμα κάποιου που έχει το 'θράσος' να φέρει πάνω του μια ελληνική σημαία, περνάει απαρατήρητη από τα δελτία της αστυνομίας των ιδεών.

Τα περίπολα των antifa είναι η ορατή αστυνομία της σκέψης. Περιοδεύουν στις γειτονιές μας, σε αυτές που έχει προαποφασίσει ο καπιταλισμός ότι πρέπει να είναι γεμάτες από τριτοκοσμικούς μετανάστες, στα μέρη όπου μεγαλώσαμε, διαμαρτυρόμενοι για την 'αφιλόξενη' συμπεριφορά μας, ενώ επιτίθενται εναντίον όποιου θεωρούν ότι έχει ρατσιστικές θέσεις ή συμπεριφορές. Ποιος όμως όρισε τους antifa ως θεματοφύλακες της λειτουργίας του συστήματος, αν όχι το ίδιο το σύστημα; Αυτά προς αποκατάσταση της σχέσης μεταξύ συστήματος και antifa! Ο κατασταλτικός τους ρόλος είναι τέτοιος που κάνουν αυτό το οποίο κάνει το κράτος με άλλο πρόσωπο, με την λειτουργία της οργουελικής 'διπλής σκέψεως'! Ο εξωραϊσμός της βαρβαρότητας της νέας αντιρατσιστικής τάξεως πραγμάτων, το βάπτισμα των δολοφονιών των κοινωνιών με ένα ανθρωπιστικό κάλυμμα, αποτελούν το νούμερο ένα όπλο ιδεολογικής καταστολής. Τα μεγαλύτερα εγκλήματα του 21ου αιώνα, από τις αντιτρομοκρατικές σταυροφορίες μέχρι την ποινικοποίηση των αντικαθεστωτικών ενεργειών, βαπτίστηκαν 'ανθρωπιστικές παρεμβάσεις'. Όπως είναι ευνόητο, το κράτος ήταν το ίδιο το οποίο στο όνομα της καταπολέμησης της βίας, χρησιμοποίησε μια νέα βία (συχνά η παραφιλολογία των διεθνιστών επικτήτως την βαπτίζει ως αντιβία), για να καλύψει το περιεχόμενο των ενεργειών του, η οποία στην συντριπτική πλειονότητα του κόσμου παρουσιάστηκε ως μια βία κατασταλτική που δεν είχε ως στόχο να εξουδετερωθεί κάποιος υπαρκτός 'κίνδυνος' για την συνοχή της κοινωνίας, παρά μόνο λειτούργησε ως νταβατζής, και το μόνο που έκανε ήταν ότι εφήρμοσε κατασταλτική πολιτική. Το κράτος, με όργανα εκτελεστικά σε μια κατώτατη κλίμακα των υπηρετών του τους αντιφασίστες, είναι αυτό που 'ρίχνει πρώτο την πιστολιά του εμφυλίου πολέμου', βρίσκοντας την αναγκαία αφορμή για την δικαιολόγηση της αλόγιστης βίας του που απαιτείται την κάθε φορά, προκειμένου να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα στα μάτια της κοινωνίας και να ακουστεί 'ευχάριστα' στα αυτιά των πολιτών η είδηση ότι 'ο εχθρός 'υπέστη ήττα'.

Η αίσθηση ότι οι ρατσιστικές απόψεις κερδίζουν ολοένα και περισσότερο έδαφος στην κοινωνία, δίνει πάτημα στην διεθνιστική ρητορεία να βρει δικαιολογία για την ύπαρξη κάποιου αόριστου κινδύνου για τις κοινωνικές σχέσεις και ομάδες! Με πρόσχημα το ρατσισμό στα γήπεδα και την όποια κατάκτηση ενός τίτλου (πχ στο euro), απειλούν θεούς και δαίμονες ώστε να μην υπάρξει 'κανένας αθώος αυτή την φορά', με αφορμή τα pogrom που εξαπολύθηκαν εναντίον ημεδαπών και αλλοδαπών υπανθρώπων στις 4/9/04. Η εθνική ενότητα είναι όντως ένα τρικ της δημοκρατίας, ώστε να καταδυναστεύει καλύτερα όλους όσους χωράει το εθνικό μαντρί, όπως άλλωστε μας βλέπουν οι πολιτικοί στο δημοκρατικό καθεστώς. Το χάος που

επικρατεί εξαιτίας των αφόρητων συνθηκών στις μητροπόλεις έφερε, όπως ήταν φυσικό, την άνοδο της βίας κατά των μεταναστών και των antifa. Έτσι, έπρεπε να βρουν μια συνθηματολογία και μια φρασεολογία ανάλογη των οξυμμένων κοινωνικών προβλημάτων, βασισμένη πάνω σε έννοιες αυτονόητες που μπορεί και ο πιο αγράμματος άνθρωπος να καταλαβαίνει. Η άμεση δράση, η διάταξη στο δρόμο επίσης σημαντική, η οργάνωση σε αντιιεραρχικές μικροομάδες, οι 'εθνικά απελευθερωμένες ζώνες', η συνεργασία με τους πολιτικά ασυνείδητους μετανάστες, η αδυναμία κατανόησης ενός κόσμου που διαρκώς άλλαζε, το πάθημα που έγινε μάθημα, τα γεγονότα του Rostok, η κατηγορία που ανέκαθεν απευθύνετο στους μικροαστούς ότι είναι οι εμπρηστές της κοινωνικής ειρήνης, η κόντρα ανάμεσα στους ηλίθιους μπαχαλάκηδες και στους στείρους υπερόπτες διανοουμένους, η επιτυχία ή μη των στόχων, όλα αυτά ήταν ζητήματα που απασχόλησαν τους antifa και συνεχίζουν να απασχολούν δίχως καμμία προοπτική και δίχως μέλλον! Το δριμύ κατηγορώ απέναντι στους πάντες για την έκρηξη του ρατσισμού, που ζει μέσα μας αθέλητα κρυμμένος, έκανε τους antifa, να εξελιχθούν στη Γερμανία την δεκαετία του '90 σε 'Antideutsche'(κάτι ανάλογο με το σύνθημα 'Έλληνες είστε και φαίνεστε' στα εγχώρια), κάτι που φανερώνει την ιδεολογική και απαρχαιωμένη μιζέρια του αντιφασισμού, καθώς με το να κατηγορούν τους πάντες στο σύνολο ως ρατσιστές, το μόνο που κατάφεραν ήταν να εναντιώσουν τους πάντες απέναντί τους, παρά απέναντι σε αυτούς που κατηγορούσαν. Άλλο η προπαγάνδα και άλλο η πολιτική καπηλεία καταστάσεων. Η ρητορεία του στυλ 'κανένας άνθρωπος δεν είναι λαθραίος', δυστυχώς έκανε πολλούς, ακόμα και μαρξιστικής παιδείας, ανθρώπους να ξεγελαστούν από τον δήθεν 'ανθρωπισμό', ο οποίος λέει ότι οι μετανάστες είναι μόνο θύματα του καπιταλισμού που τους θέλει να είναι φτηνά και χρήσιμα προς πάσα εκμετάλλευση εργατικά χέρια, παραβλέποντας όμως το αντικείμενο της επίλυσης της κοινωνικής αυτής πληγής, που δεν είναι άλλο από την μαζική απέλαση όλων των ξένων. Με τέτοιο τρόπο οι antifa, ξεγελούν και εκμεταλλεύονται την νεολαία, έρμαιο των διεθνιστικών μηνυμάτων αποδέκτης των οποίων είναι καθημερινά, προσφέροντας 'ανιδιοτελώς' αντιφασισμό με τη σέσουλα, παρασιτώντας εις βάρος όλων μας.

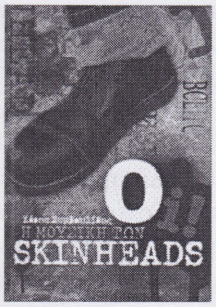
Και για να μη ξεχνιόμαστε, προς εχθρούς και 'φίλους' που είναι ως επί το πλείστον εχθροί και τίποτα παραπάνω, επειδή όλοι υποτιμάμε τον αριθμό των ηλιθίων ανάμεσα μας και κάθε τόσο μας αιφνιδιάζουν πρόσωπα 'υπεράνω υποψίας', μάλλον πρέπει να ξανασυστηθούμε... ή μάλλον να επαναπροσδιοριστούμε! Τίποτα δεν έχει αλλάξει... skinhead σημαίνει πάντα επίθεση!

Radikal

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΕΝΑ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΕΚΤΡΩΜΑ

(σκέψεις για την αποκατάσταση των skinheads)

Είναι προφανές ότι όταν η άγνοια συναντάει την εγκεφαλική μαλάκυνση γίνονται θαύματα, ειδικότερα όταν πρόκειται για εκδοτικά εγχειρήματα 'χαμηλού κόστους', πνιγμένα στο μίσος για τον 'κακό φασισμό' και με χρηματοδότηση από κύκλους που ξεκινούν από συνασπισμό, Κ.Ι.Σ, και πόσους ακόμα. Ο λόγος είναι για την έκδοση ενός μικρού εγχειριδίου με τίτλο 'Oi! Η μουσική των Skinheads', μια έκδοση που έγινε από έναν εκδοτικό οίκο-φάντασμα (όπως όλες σχεδόν αυτού του είδους οι εκδόσεις) που λέγεται 'Ισνάφι' με έδρα τα Ιωάννινα και με εκδόσεις στο ενεργητικό του π.χ για τον οικοφασισμό και για τα αλβανικά έθιμα, και με συγγραφέα κάποιον ανόητο, κρίνοντας τουλάχιστον από τα γραφόμενα του, που ακούει στο όνομα Χάρης Συμβουλίδης (αν και από ό,τι φαίνεται ούτε τον ίδιο του τον εαυτό δεν δύναται να συμβουλεύσει), ο οποίος δεν είναι καν

skinhead και διατυπώνει απόψεις θεμελιωμένες σε μια κουλτούρα που ούτε τον εκφράζει, ούτε μέρος της ήταν, ούτε και κατανοητή και αποδεκτή του είναι! Από αυτό και μόνο καταλαβαίνει και ο πλέον αφελής πόσο κομπλεξικά και πόσο στρατευμένα στον πιο αηδιαστικό διεθνισμό είναι τα όσα γράφονται στο εν λόγω πόνημα. Μάλιστα δεν είναι μεμονωμένο συμβάν. Παλιότερα τα φρικιά που κινούνται στον ίδιο ιδεολογικό χώρο είχαν εκδώσει ένα απόσπασμα από το βιβλίο 'Η καταγωγή του punk' του Dick Hebdige, που κινήθηκε στα ίδια πλαίσια του μονοπωλίου του punk ρεύματος. Σε κάποιους αρέσει να θέτουν ταμπέλες, ειδάλλως νιώθουν ότι χάνουν την πελατεία των νέων. Κάπως έτσι επιβιώσαν κάτι μπουρδέλα σαν την Villa Amalias. Μάλιστα, μια καθημερινής κυκλοφορίας κωλοφυλλάδα διαφήμιζε το βιβλίο αυτό υπό τον βαρύγδουπο τίτλο: 'Σπάζοντας το αυγό των Skinheads'! Εμείς θα προτιμούσαμε το 'σπάζοντας το κεφάλι των διεθνιστών' καλύτερα! Ας δούμε λοιπόν βήμα βήμα τα ψέματα και τους μύθους που προσπαθούν να καλλιεργήσουν όλοι αυτοί οι ανίδεοι περί skinheads. Για αυτό και πρέπει τέτοιου είδους βιβλία να καταλήγουν στην πυρά, λαμβάνοντας την περιθωριοποίηση και την απαξίωση που τους αξίζει, όχι χάριν της φίμωσης του 'διαφορετικού', αλλά για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας.

Το βιβλίο αυτό, στηρίζεται στην διαστρέβλωση, την πολιτική μαλθακότητα, την προσπάθεια προσέγγισης από δήθεν απολίτικη και αμερόληπτη σκοπιά του φαινομένου των skinheads, ενώ η καπηλεία και η υποτίμηση μιας αγνής νεανικής υποκουλτούρας είναι εμφανής, διότι ο αριστερισμός και ο ρεφορμισμός είναι έννοιες ταυτόσημες, εφόσον οτιδήποτε δεν μπορούν να το οικειοποιηθούν το πολεμούν και το αναλύουν σε τέτοιο βάθος ώστε στα μάτια του κόσμου να φαντάζει ασήμαντο, μια εβραϊκή συνηθισμένη τακτική εξάλλου.. Ας απολαύσουμε λοιπόν τα ψέματα με τα οποία πνίγουν την νεολαία, με την συνεχή πλύση εγκεφάλου που διεξάγουν οι πάτρωνες και οι ιδεολογικοί οχετοί με την πρόθυμη βοήθεια των media, καθώς με την υπογράμμιση, την διόγκωση και την στηλίτευση των μελανών σημείων που αδιαμφισβήτητα υπήρχαν και υπάρχουν, κάτι που άλλωστε ποτέ δεν αποσιωπήσαμε, επιχειρείται δολίως από το βιβλίο αυτό να θεωρηθούν από τους αναγνώστες ως ακλόνητη αλήθεια. Υπάρχει η υποσημείωση για παράδειγμα ότι υπήρχε χρηματοδότηση των Βρετανών Φασιστών από την Lintorn-Orman (1895-1935), της οποίας η δράση και η συνεισφορά χαρακτηρίζεται ως ελευθεριάζουσα και ανήθικη, με βάση όμως τον προσωπικό της βίο, κάτι που έρχεται σε αντίφαση με τις 'ελευθεριακές' αρχές των διεθνιστών. Οπότε εδώ υπάρχει σκοπιμότητα και δημαγωγία και όχι αντικειμενική έρευνα. Άλλο στοιχείο που δείχνει πόσο στρατευμένη είναι στον αριστερισμό η πένα και η γραφή του 'συγγραφέως', είναι ότι μιλώντας για την περιοχή του East end, αναφέροντας συγχρόνως ότι ζούσαν μαζικά Εβραίοι όντες εγκατεστημένοι από το 1890 εκεί ως πρόσφυγες (καημένοι!) και ότι '*η **οικονομική τους επιτυχία αποτελούσε ένα μόνιμο κόκκινο πανί για τους εξαθλιωμένους ντόπιους κατοίκους του προαστίου***', αποκρύπτει τον ζημιογόνο ρόλο τους στην τοπική οικονομική παρακμή. Σε κάποιο σημείο της αφήγησης του βιβλίου, ομολογεί ότι το επίσημο αγγλικό κράτος είχε υπό στενή παρακολούθηση τους Βρετανούς φασίστες, την περίοδο κυρίως της λεγόμενης 'επιστροφής της σβάστικας', κάτι που από μόνο του αρκεί για να υποψιασθεί ο άχρωμος πολιτικά αναγνώστης για τις διαθέσεις του κράτους απέναντι στην ύπαρξη φασιστών στη Βρετανία ή και γενικότερα. Άλλο 'μελανό' σημείο σχετικά με την μετανάστευση και το κατά πόσο ο σωβινισμός αποτελούσε και αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της αγγλικής συνείδησης, είναι το γεγονός της αφίξεως του πλοίου Empire Windrush το 1948, με το οποίο κατέφτασαν 492 Τζαμαϊκανοί υπάνθρωποι στη Βρετανία, κομβικό σημείο στην ιστορία της αφού εγκαινιάστηκε μια επίσημη σελίδα μετανάστευσης και μη λευκής παρουσίας από εκεί και έπειτα. Κάτι που συνοδεύτηκε φυσικά από την δυναμική αντίδραση των λευκών με αποκορύφωμα τις φυλετικές συγκρούσεις στο Λίβερπουλ, με την καταστροφή των στεκιών των υπανθρώπων (πάντα τέτοια!).

Στη συνέχεια χαρακτηρίζει τις φασιστικές ομάδες ως 'γκρουπούσκουλα' και συγκεκριμένα: '***οι ομηγύρεις αυτές, χαρακτηρίζονται από απολυτότητα και ακαμψία, έχουν τελικά περισσότερα να χωρίσουν παρά να μοιραστούν***'. Αν αυτό αποτελεί κατηγορία, θα ανταπαντούσαμε ότι είμαστε πρόσωπα που υπερασπιζόμαστε την διαφορετικότητα μας με κάθε μέσο και αρνούμαστε στην πράξη κάθε αφομοίωση για χάρη της κοινωνικότητας ή της όποιας ομαδοποίησης. Επίσης, επιχειρείται να παρουσιασθεί η πολιτική ιστορία της βρετανικής φασιστικής εμπειρίας ως μια διαπλοκή προσώπων με κριτήριο τις διαπροσωπικές τους σχέσεις και όχι τον πολιτικό τους προσανατολισμό. Και αυτό λέει πολλά από μόνο του. Η επιχειρηματολογία περί των χαμηλών ποσοστών των όποιων φασιστικών σχηματισμών ενεπλάκησαν στην εκλογική διαδικασία είναι άστοχη, για τον λόγο ότι ποτέ δεν ήταν στους άμεσους στόχους των προαναφερθέντων σχηματισμών να κερδίσουν με δημοκρατικές διαδικασίες την μάχη για την εξουσία. Φαντάζει τουλάχιστον αστείο το επιχείρημα αυτό. Κάτι άλλο που εύστοχα καυτηριάζεται είναι ότι ευτυχώς για μας, η κινδυνολογία της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς περί του επερχόμενου φασισμού έχει

λειτουργήσει καταλυτικά υπέρ μας, συσπειρώνοντας και φτύνοντας όποιους κινδυνολογούν. Ο φραξιονισμός επίσης παρουσιάζεται ως η 'δυστυχία' του φασιστικού κινήματος, ενώ ουσιαστικά είναι η φυσική εξέλιξη ενός κινήματος ιδεών, κάτι που δεν θα έπρεπε να ξενίζει και τόσο τον συγγραφέα εφόσον η πολυδιάσπαση και ο κατακερματισμός των αριστερών και αναρχικών κινημάτων ήταν υπαρκτός ανέκαθεν και πολυπόθητος στόχος για την δυναμική αυτών. Μήπως ο φόβος ενώπιον της δικιάς μας δυναμικής μέσω της πολυδιάσπασης των δικών μας ομάδων είναι ο χειρότερος εφιάλτης τους, γιατί μας αποδεσμεύει από κάθε ιδεολογική ορθοδοξία; Είναι κάτι που φυσικά δεν πρόκειται κανένας αριστερός να απαντήσει με πολιτική ευθύτητα και πολιτικό ρεαλισμό. Αυτά όσον αφορά στις αναφορές του συγγραφέως στο πολιτικό υπόβαθρο στο οποίο γεννήθηκε και στηρίχθηκε το φαινόμενο skinheads.

Ο όρος υποκουλτούρα είναι πολύ φτωχός για να χαρακτηρίσει ένα νεανικό κίνημα που εμπλέκεται εδώ και κάποιες δεκαετίες με την μουσική, την πολιτική και τον τρόπο ζωής μιας μεγάλης και σε παγκόσμιο επίπεδο πλέον μερίδας ατόμων, τους skinheads. Ας αφήσουμε λοιπόν τις διαφοροποιήσεις και την φραξιονιστική λογική των διεθνιστών και ας αντιμετωπίσουμε το όλο φαινόμενο απλώς ως μια μερικότητα μέσα στην ολότητα και όχι το μερικόν ως όλον. Οι skinheads (οι φυλετικά σκεπτόμενοι και δρώντες) ήταν και είναι κομμάτι του εθνικοσοσιαλισμού και εφόσον υπάρχουν καλώς υπάρχουν. Είναι ταυτόσημοι της νεότητας και της ενστικτώδους δραστηριότητας που απορρέει από αυτήν, οπότε μονάχα ως αναπόσπαστο κομμάτι της ιστορίας του εθνικοσοσιαλισμού μπορούν να ιδωθούν. Το βιβλίο αυτό θέλει να περάσει στον αναγνώστη ότι ο skinhead είναι αποτέλεσμα μιας μετεξέλιξης μιας μόδας, αυτής των mods, δηλαδή ότι ήταν απλώς μια αλλαγή στον τρόπο ντυσίματος και μόνο, ότι παιδιά εύπορων οικογενειών εκμεταλλευόμενα την ευμάρεια των γονέων τους, ντυνόντουσαν 'κάπως'! Καθαρός μαρξισμός, οικονομοκεντρική αντίληψη και οπτική. Όμως στα 1969, στις11/8 καταγράφεται η πρώτη δημόσια εμφάνιση skinheads στην πόλη του Blackpool, όπου 100 κοντοκουρεμένοι νεαροί με κοντά τζίν και μπότες κάνουν αισθητή την παρουσία τους, ενώ σύμφωνα πάλι με τον συγγραφέα γύρω στα 1976-77 , κατά την περίοδο της πετρελαϊκής κρίσης στην Βρετανία, η κουλτούρα των skinheads γνώρισε άνθιση, ενώ μια δεύτερη θέση που διατυπώνεται είναι η εκμετάλλευση του ρατσισμού που υπήρχε στα αγγλικά γήπεδα για την στρατολόγηση skinheads από τις φασιστικές οργανώσεις της εποχής.

Ένα άλλο σημαντικό κομμάτι είναι η διάσπαση και η διεθνοποίηση των skinheads, αφού διακρίνονται, σύμφωνα πάντοτε με τον συγγραφέα, σε nazi, traditional, sharp, rash, ενώ η κριτική του στους 'απολίτικους' είναι καυστική, σε σημείο που θα έπρεπε να ντρέπεται όποιος αυτοχαρακτηρίζεται ως τέτοιος. Συγκεκριμένα λέει: '***όσο και να το αρνούνται οι Αυθεντικοί skinheads, είναι οι νεοναζί skinheads τους που έχουν την πλειοψηφία - οπότε είναι κάπου φυσιολογικό οι πράξεις και οι πεποιθήσεις τους να δίνουν τον τόνο σε όλο το κίνημα***'. Παρακάτω πάλι λέει: '***Ξέρουμε όμως ότι δεν έτρεφαν καμιά συμπάθεια για τους Κομμουνιστές και τις μαρξιστικές ιδέες γενικότερα, για αυτό και ποτέ δεν επεδίωξαν να ενταχτούν σε κάποια από τις οργανώσεις της Αριστεράς. Ο ορίζοντας τους ήταν επίσης περιορισμένος στα βρετανικά πράγματα, κάτι που όχι μόνο υποδήλωνε αδιαφορία για οτιδήποτε διεθνιστικό, αλλά τροφοδοτούσε και μια αίσθηση εθνικής υπερηφάνειας με αποκλειστικό και όχι ιδιαίτερα ανοιχτό προς το διαφορετικό χαρακτήρα. Τέτοια λοιπόν στοιχεία τοποθετούν τους 'απολίτικους' πρώτους skinheads στο δεξιό φάσμα των πολιτικών αντιλήψεων***'! Αυτά για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νεότεροι στη φάση. Καταμαρτυρείται και ο μύθος γύρω από την υποτιθέμενη 'φιλία' μεταξύ Τζαμαϊκανών και skinheads, ακολούθως: '***Θα είχε όμως ενδιαφέρον αν οι πρώτοι skinheads γινόταν να εξηγήσουν γιατί δεν επέδειξαν μια ανάλογη εγκαρδιότητα απέναντι στους μετανάστες που ήρθαν κατά την ίδια χρονική περίοδο με τους Τζαμαϊκανούς ταξικούς 'αδελφούς' από την Ινδία, το Πακιστάν και το Μπαγκλαντές Η αιτία έγκειται στο ότι θεώρησαν τους τελευταίους ως μικροαστούς (λόγω του ότι άνοιξαν συνήθως ψιλικατζίδικα και εστιατόρια), επικίνδυνους για την πολιτισμική και φυλετική ομοιομορφία των γειτονιών τους και υπεύθυνους για την ανεργία. Μια από τις πιο διαβόητες διασκεδάσεις των πρώιμων 'απολιτικών' και 'μη ρατσιστών', υποτίθεται, skinheads ήταν άλλωστε το επονομαζόμενο Paki-bashing (=πακιστανοενέδρα), κατά το οποίο κυνηγούσαν και συχνά ξυλοκοπούσαν με βιαιότητα μετανάστες από τις παραπάνω χώρες*** . Ο μύθος της φιλίας των skinheads με τη μαύρη μουσική, την reggae που ευαγγελιζόταν την 'μαύρη απελευθέρωση', είναι μια ακόμη απόδειξη για το κατά πόσο αυτό αποτελούσε ενόχληση για τους skinheads! Οι τελευταίοι συνειδητά ενοχλούνταν και από όλες τις άλλες κοινωνικές ομάδες που το έπαιζαν 'απελευθερωμένες', όπως τους ομοφυλόφιλους, τους hippies, κ.α. Ο μύθος των απλώς μουσικών σχημάτων δίχως καμία πολιτική ταυτότητα έχει συμβάλει και αυτός στο να υπάρχει η εσφαλμένη εικόνα των δήθεν 'απολίτικων' skinheads. Οι Sham69 από το Hersham συγκεκριμένα είχαν κοινό αποτελούμενο από skinheads, χωρίς όμως οι ίδιοι να έχουν ρατσιστικές

αναφορές, δίχως να αποφεύγουν και τα επεισόδια σε κάθε συναυλία τους, ειδικότερα σε μια στα 1978 στο Middlesex, ενώ λίγο πιο μετά στο Bracknell μερίδα οπαδών τους κοπανήσανε πάνω στη σκηνή τα μέλη της reggae μπάντας Suicide! Στην τελευταία εμφάνιση μάλιστα των Sham 69, οι οποίοι έχουν και το αντικομμουνιστικό 'Red London' και έχουν παίξει στο φεστιβάλ Rock against racism ουσιαστικά εναντίον των skinheads που αρχικά ως κοινό τους στήριξαν για να γίνουν διάσημοι οι οπαδοί τους αποκαλούμενοι και ως Sham army, ο τραγουδιστής των Sham 69, ο Pursey βρέθηκε εν μέσω βροχής αβγών και με το κοινό να βαράει χαιρετούρες ξεφτιλίζοντας την μπάντα που υποτίθεται ότι ήταν 'απολίτικη'. Άλλες δύο αμφιλεγόμενες μπάντες πολιτικά είναι και οι Angelic Upstarts και οι Cockney rejects .

Με λίγα λόγια δεν υπήρξε καμία φασιστικοποίηση του Oi!, γιατί πολύ απλά το Oi! δεν αποτελούσε ποτέ κομμάτι κάποιας άλλης ιδεολογίας ή ρεύματος, αφού ως γνήσια επαναστατική μουσική που ήταν ξεκόλλησε από το τέλμα του punk και πορεύτηκε ως αυτόνομο ρεύμα. Το παράπονο ότι ενώ ο κόσμος στη Βρετανία ασφυκτιούσε απέναντι στη Θατσερική κυριαρχία, δεν κοιτούσε προς την αριστερά σε αναζήτηση μιας βάρκας σωτηρίας, λέει από μόνο του πολλά! Οι Madness μια μπάντα αποτελούμενη από λευκούς και παίζοντας ska, οι Dropkick Murphys σήμερα κινούμενοι στα ίδια περίπου, αποτελούν δήθεν αριστερίζουσες μπάντες που είναι αποδεκτές εμπορικά μόνο και μόνο επειδή δεν έχουν φασιστικές αναφορές. Στις τελευταίες σελίδες του βιβλίου υπάρχει η εξής επισήμανση που είναι δηκτική για το Oi!: ***'Από την άλλη το μη φασιστικό Oi! έχει καταντήσει σε μεγάλο βαθμό υπόθεση κάποιων 'κολλημένων' skinheads, αρεσκόμενων στο να καταναλώνουν τα ίδια και τα ίδια, δίχως να ενδιαφέρονται για το ότι το Oi! έχει εδώ και καιρό πάψει να εξελίσσεται!'***, ενώ συνεχίζει ο συγγραφέας λέγοντας ότι: ***'Το Oi! θα υπάρχει λοιπόν όσο υπάρχουν skinheads (ό,τι πεποιθήσεις και αν έχουν αυτοί), θα δυναμώνει ή θα ξεθωριάζει ανάλογα με την εξέλιξη των ομάδων τους και θα πεθάνει μόνο όταν εξαφανιστούν εντελώς ως διακριτή κουλτούρα'*** , για να του απαντήσουμε με θράσος στους ευσεβείς αριστερούς πόθους του ότι αυτό δεν θα πραγματοποιηθεί ΠΟΤΕ!!! Όσα συμπλέγματα, ανικανοποίητες επιθυμίες, ανοργασμικές συμπεριφορές και ψευτοϋποκουλτούρες και να προπαγανδίσουν τα παπαγαλάκια του διεθνισμού, αυτό που εκφράζει εδώ και κάποιες δεκαετίες την λευκή νεολαία, δηλαδή το Oi!, ποτέ δεν θα μπει στην υπηρεσία και τις αντιρατσιστικές βλέψεις τους και για κανέναν λόγο. Οι SKINHEADS ήταν, είναι και θα είναι κόντρα και ενάντια σε όλους πάνω από όλα Εθνικιστές και Σοσιαλιστές! WE RULE!

Το πόνημα που περιγράψαμε παραπάνω, πέρα από ανακριβές, είναι φανερά κάπηλο στοιχείων που λόγω τύφλωσης από το αντιφασιστικό μίσος δεν ήταν σε θέση ο 'συγγραφέας' του να επεξεργαστεί, στοιχείων που έκλεψε από το πολύ καλό βιβλίο του Γ. Μάστορα: 'Η ιστορία της white power μουσικής', από όπου άντλησε τις πληροφορίες του, πέραν από τις διαδικτυακές του ανιχνεύσεις οι οποίες και πάλι ήταν παιδαριώδεις.

ΤΑ Μ.Μ.Ε ΩΣ ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Δεν είναι καθόλου υπερβολικό να πούμε ότι τις τελευταίες δεκαετίες τα μ.μ.ε αποτελούν μια συγκεκριμένη και διακριτή τάξη, που η δραστηριότητά της χαρακτηρίζεται από ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο ερμηνεύεται και παρουσιάζεται με συγκεκριμένο τρόπο η κοινωνική πραγματικότητα και αυτό το πλαίσιο έχει στηθεί από την ίδια την εγχώρια εξουσία της εκάστης χώρας . Το σύστημα όπως λειτουργεί δεν είναι τίποτα άλλο από ένα ιδιωτικοποιημένο σύστημα προπαγάνδας, που ανήκει στο καθεστώς εξυπηρετώντας έτσι τις ανάγκες του για ισχυροποίηση της δύναμης του πάνω και ενάντια στην κοινωνία, ενώ αυτή η ιδιωτικοποίηση εκφράζεται από την ασυδοσία των μ.μ.ε, τα περιοδικά γνώμης, το μορφωμένο τμήμα του πληθυσμού και την λόγια ιντελιγκέντσια του τόπου, καθώς και όσους έχουν πρόσβαση στις πηγές της πληροφόρησης που συνάμα λειτουργεί ως παραπληροφόρηση. Η μερίδα εκείνη των ατόμων που ουσιαστικά ελέγχουν τον εκπαιδευτικό μηχανισμό, που έχουν διαρκή πρόσβαση στα έντυπα γνώμης, τον ημερήσιο τύπο, τα έντυπα των διανοουμένων, είναι αυτή που σχεδιάζει, προπαγανδίζει και δημιουργεί ένα σύστημα δογμάτων και πεποιθήσεων που η κοινωνία ακούσια σιγά-σιγά ενστερνίζεται, ενώ ο στόχος αυτής της προσπάθειας είναι να υπονομευτεί στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό η ανεξάρτητη σκέψη, ώστε να εμποδιστεί η κατανόηση και η ανάλυση των θεσπισμένων δομών, καθώς και ο τρόπος λειτουργίας των. Αυτός είναι συνοπτικά ο κοινωνικός ρόλος των μ.μ.ε!

Στην πραγματικότητα η θεμελιώδης αντίφαση έγκειται στο ότι ακόμα και οι ίδιοι που αποτελούν την καθεστηκυία αυτή τάξη νομίζουν ότι είναι ανεξάρτητοι και κριτικά μυαλά, ενώ όπως εκφράζουν την αντίληψη τους για τον κόσμο που ζούμε, βλέπει κανείς μια πολύ κοντόφθαλμη και στενή περιγραφή της

πραγματικότητας. Εδώ λοιπόν βασιλεύουν τα δόγματα. Τα μ.μ.ε που είναι απλά μεγάλες εταιρείες συμφερόντων κι εξυπηρετούν τα διαμορφωμένα όπως προαναφέρθηκε δόγματα, βρίσκονται στα χέρια μιας μικρής (;) ομάδας ατόμων που στα χέρια τους έχουν τον έλεγχο της ιδιωτικής οικονομίας, της κυβέρνησης, του ιδιοκτησιακού καθεστώτος με λίγα λόγια. Όσοι ανήκουν σε αυτή την ομάδα ή συντεχνία ατόμων αισθάνονται ως μια προνομιούχος ελίτ. Κερδίζουν όλοι με τον ίδιο τρόπο, αντιλαμβάνονται τον κόσμο με έναν τρόπο. Εάν κάποιος εξ αυτών περάσει την κόκκινη γραμμή που διαχωρίζει από το υπόλοιπο κοινωνικό σύνολο, αυτομάτως αποκλείεται. Αυτό μπορεί να συμβεί σε κάθε κλίμακα-επίπεδο της αόρατης ιεραρχίας της όποιας ελίτ ή των όποιων ελίτ. Το σύστημα λοιπόν είναι αυτό καθαυτό μασονικό. Οι μασονίες πολλές και οι μασονικές ομάδες ακόμα περισσότερες. Όλες μαζί αποτελούν τον κορμό του συστήματος διδασκαλίας των νόμων λειτουργίας του ίδιου του συστήματος. Αυτό το όλον συνεπάγεται ότι ακριβώς επειδή η πραγματική εξουσία λήψης αποφάσεων βρίσκεται στα χέρια των ιδιωτών, το πολιτικό σύστημα που δήθεν αποκαλούν 'δημοκρατία' δεν είναι παρά μια καραμέλα που πιπιλάει ο λαός - οι 'δημοκρατικές' πολιτικές αρχές δεν υφίστανται ουσιαστικά στην καθημερινή ζωή των πολιτών, οι θεσμοί επειδή βασιλεύει η οικονομία περιθωριοποιούνται και έτσι βαθμηδόν υποσκάπτονται, η ιδεολογική ελευθερία περιορίζεται και έτσι ο ολοκληρωτισμός παίρνει σάρκα και οστά σε μια μορφή πολιτική που ουδεμία σχέση έχει με τον εθνικό ολοκληρωτισμό όπου το έθνος κάνει κουμάντο στο πολιτικό και οικονομικό σύστημα και σε καμία περίπτωση το αντίθετο. Είναι ένα ακόμα παιχνίδι -λογοπαίγνιο μάλλον- που αποβαίνει στον ιδεολογικό και προπαγανδιστικό τομέα συντριπτικά υπέρ του συστήματος, και με αυτόν τον τρόπο αυτές οι συνθήκες που περιγράφουμε εδώ ποτέ δεν είναι ορατές-διακριτές στα μάτια του κόσμου, γιατί πολύ απλά παντού έχουμε να κάνουμε με ανθρώπους με την ίδια υποδομή, τα ίδια συμφέροντα και δυστυχώς με τις ίδιες αντιλήψεις.

Έτσι, αυτοί που έχουν ανοιχτά τα μάτια και τα αυτιά τους σε κάποια θέση ή αρχή που αντιτίθεται στο σύστημα, αμέσως αντιμετωπίζονται ως οι 'κακοί φασίστες' που κινδυνολογούν ενάντια στην 'ομαλή' λειτουργία των πάντων. Το πλέον γελοίο - και είναι ένα δεύτερο παιχνίδι των εννοιών στο ευρύτερο πλαίσιο της ιδεολογικής σύγχυσης που επιδιώκει το σύστημα με κάθε μέσο- είναι ότι ως 'κακοί φασίστες' θεωρούνται και αντιμετωπίζονται άτομα που με τον φασισμό ή όποιο άλλο δόγμα δεν έχουν την παραμικρή ιδεολογική συγγένεια. Έτσι, βλέπει κανείς στα τηλεοπτικά δελτία όπου πραγματοποιείται η μεγαλύτερη προπαγάνδα, να κατηγορεί ο ένας τον άλλο, ασχέτως με την ιδιότητα του καθενός, για μη προσήλωση στις δημοκρατικές αρχές, για απόκλιση από την έννομη τάξη, για επικίνδυνες ιδέες κ.α. Έτσι βαπτίζεται ο φουκαράς που έκανε το λάθος (έγκλημα) να ψηφίσει ένα αστικό κόμμα, ως φασίστας, επειδή διαμαρτύρεται π.χ για το ασφαλιστικό, για τις χαμηλές συντάξεις, επειδή διεκδικεί ίδια εργασιακά δικαιώματα με άλλους κλάδους κλπ. Εδώ πλέον τον λόγο έχει το κάθε άτομο ξεχωριστά κάνοντας έναν εσωτερικό διάλογο με τον εαυτό του και κάνοντας την αυτοκριτική του. Αν π.χ αποφασίσεις και πεις, καλά, θα προσαρμοστώ λιγάκι, θα κάνω ότι λένε αλλά θα κρατήσω την ανεξαρτησία της σκέψης μου, αν αρχίσεις να κάνεις κάτι τέτοιο, είσαι ουσιαστικά χαμένος. Αυτό που συμβαίνει όταν αρχίζεις να προσαρμόζεσαι, όταν αρχίζεις να αποκτάς τα προνόμια της προσαρμοστικότητας, είναι πως σύντομα φτάνεις να πιστεύεις αυτά που λες, γιατί είναι χρήσιμο να τα πιστεύεις, και μετά εσωτερικεύοντας την κατήχηση στις διδαχές του συστήματος, της διαστρέβλωσης και της εξαπάτησης, της ιδεολογικής συγχύσεως, γίνεσαι πρόθυμο μέλος των προνομιούχων ελίτ που ελέγχουν την σκέψη και την διδασκαλία. Ό,τι δηλαδή συμβαίνει πάντοτε στο δρόμο για την κορυφή.. Είναι ανέφικτο και σπάνιο για ένα άτομο να ανεχτεί αυτό που θα λέγαμε «αντιληπτική συμφωνία», δηλαδή να λες ένα πράγμα και ταυτόχρονα να πιστεύεις ένα άλλο. Αρχίζεις να λες έτσι ορισμένα πράγματα γιατί είναι αναγκαίο να τα πεις και αρκετά σύντομα τα πιστεύεις, γιατί έτσι πρέπει να κάνεις. Μιλάμε για κοινωνίες του ελέγχου της σκέψης, κάτι που πραγματοποιείται μέσω της μηχανικής λειτουργίας της συναίνεσης. Εφόσον σε ένα κράτος η εκάστοτε κυβέρνηση, δεν μπορεί να ελέγξει τους υπηκόους της με την χρήση βίας σε ενδεχόμενες κοινωνικές εκρήξεις ή επαναστάσεις, αυτό θέλησε να το επιτύχει ευκολότερα μέσω του ελέγχου αυτού που ο καθένας δύναται να σκέφτεται. Έτσι ο George Orwell φαντάζει πολύ λίγος σε σχέση με όσα είχαν σχεδιαστεί και σε σχέση με το βαθμό που είχε προβλέψει ότι θα έφταναν τα πράγματα.

Ας δούμε και μια άλλη πλευρά του θέματος. Πώς επιτυγχάνει το σύστημα να κάνει τους πολίτες του πειθήνια όργανα και παπαγαλάκια των συνθημάτων του; Μέσω ποιών μηχανισμών το πετυχαίνει αυτό καλύτερα στην σύγχρονη κοινωνία; Μα φυσικά *μέσω των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων* και μέσω των ιδρυμάτων κατήχησης, όπου η επιβολή της πειθαρχίας επιτυγχάνεται σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι στην καταστολή ενός πολιτικού χώρου. Παίζουν ένα θεσμικό ρόλο στο μπλοκάρισμα της ανεξάρτητης σκέψης, αφού τα σχολεία θα όφειλαν να διαπαιδαγωγήσουν τους νέους πάνω σε νέες βάσεις και σε πρότυπα στέρεα και υγιή, που θα ήταν η καλύτερη αυτοάμυνα και αυτό θα σήμαινε διδαχή της αλήθειας για τον κόσμο και

την κοινωνία και τα σχολεία δεν θα επιβίωναν για πολύ έτσι. Για αυτό η δημοκρατία βοηθά στο μέγιστο, διότι όλα προϋποτίθενται αλλά δεν αναγνωρίζονται ρητά, σε αντίθεση με ένα τυραννικό καθεστώς όπου το επίσημο δόγμα δημιουργεί εχθρούς και λαϊκή οργή. *Τα σχολεία, παράλληλα με τα ανώτερα ιδρύματα και τα πανεπιστήμια, απλώς είναι οι προθάλαμοι για το εργασιακό περιβάλλον, αφού για να μπορείς να ενταχτείς στις γραμμές παραγωγής πρέπει να έχεις μάθει να είσαι πειθήνιος και να μη διεκδικείς, πόσο μάλλον να διαμαρτύρεσαι.* Οι ειδικοί της νομιμοποίησης, εκείνοι που εργάζονται για την νομιμοποίηση των ενεργειών των ανθρώπων που βρίσκονται στην εξουσία, οι δημοσιογράφοι, οι ακαδημαϊκοί, οι δάσκαλοι, οι ειδικοί επί των δημοσίων σχέσεων, δημιουργούν το σύνολο των πεποιθήσεων που θα εγγυηθεί την αποτελεσματικότερη λειτουργία της συναίνεσης. Οι τακτικές στον προπαγανδιστικό τομέα έχουν βελτιωθεί, όπως έχουν βελτιωθεί και οι άλλες επιστήμες κατανόησης των ανθρωπίνων λειτουργιών και θα βελτιώνονται συγχρόνως με την κοινωνική εξέλιξη. Αυτό που χαρακτηρίζει τα μ.μ.ε είναι ότι αντιτίθενται στη μεσολάβηση, με λίγα λόγια είναι αμετάβατα, συνεισφέρουν στην μη-επικοινωνία, αν υποθέσουμε ότι ορίζεται από εμάς η επικοινωνία ως μια μορφή ανταλλαγής, σαν τον αμοιβαίο χώρο λόγου και απάντησης, επομένως ως υπευθυνότητας. Η εξουσία και η δύναμη εκείνου που ορίζει, έγκειται στο γεγονός ότι μπορεί να δώσει, αλλά δεν μπορεί να υπάρξει επιστροφή. Όταν όμως υπάρχει επιστροφή, σπάει αυτό το embargo και η αποκατάσταση στη βάση μιας ανταγωνιστικής αμοιβαιότητας. Εδώ διαπλέκεται με ριζοσπαστισμό η παιδεία μας. Επειδή ο τόπος έχει γεμίσει με πολιτικά, κοινωνικά, εκκλησιαστικά, επιστημονικά, καλλιτεχνικά, ηθικά πτώματα, τα οποία δεν λιώνουν τόσο εύκολα και η ατμόσφαιρα δεν πρόκειται να καθαρίσει και οι τελευταίες ζωντανές υπάρξεις θα ασφυκτιούν, η μόρφωση, πλέον προνόμιο ολίγων, προσδίδει ανωτερότητα και κάνει κάποιον ευκολότερα αφέντη του άλλου, κατ' επέκτασιν αυτός που μπορεί να μοιράζει τη γνώση-πληροφόρηση είναι αυτός που κάνει κουμάντο. Έτσι οι μορφωμένοι διοικούν καλύτερα τους απαίδευτους, δηλαδή τους έχοντες απόσταση από τις πηγές της πληροφόρησης.

Ας δούμε και τι λένε στα πρωτόκολλά τους οι ίδιοι οι σιωνιστές για το πώς χρησιμοποιούν την δύναμη του Τύπου για ίδιον όφελος. Διαβάζουμε λοιπόν: ***«Ποιόν ρόλο παίζει τώρα ο τύπος; Χρησιμεύει για να αναφλέγει τα πάθη ή να συντηρεί τους εγωισμούς των κομμάτων. Είναι μάταιος, άδικος, ψεύτης και οι περισσότεροι άνθρωποι δεν καταλαβαίνουν καθόλου σε τι χρησιμεύει. Θα του φορέσουμε σαμάρι και θα του βάλουμε γερά χαλινάρια, θα κάνουμε το ίδιο και για τα άλλα έντυπα, γιατί σε τι θα μας χρησίμευε να απαλλαγούμε από τον τύπο, αν επρόκειτο να χρησιμεύσουμε για στόχος των φυλλαδίων και των βιβλίων;»***. Στο ίδιο πρωτόκολλο, συγκεκριμένα στο 12°, διαβάζουμε πάλι: ***«αν βρεθούν πρόσωπα που θα θέλουν να γράψουν εναντίον μας, δεν θα βρεθεί κανείς για να εκτυπώσει τα γραπτά τους. Πριν δεχτεί να τυπώσει ένα κείμενο ο εκδότης ή ο τυπογράφος, θα υποχρεώνεται να πηγαίνει στις αρχές, για να πετύχει την έγκριση για αυτό.»***. Κάπως έτσι αντιλαμβάνονται την δημοκρατία, οι εντολοδόχοι των σιωνιστών και οι πάτρωνες τους. Δικαιοσύνη καμιά και πουθενά και για κανέναν. Λίγοι να μιλούν, πολλοί να ακούν, κανένας να μην αντιλέγει για τίποτα. Όλοι ρομποτάκια στην σκλαβιά του αιώνιου Εβραίου. Όσα ξέρατε, λοιπόν ξεχάστε τα. Κράτος, μ.μ.ε και δημοσιογράφοι αποτελούν ένα και το αυτό. Εχθρό και μόνο. Οι ψευδαισθήσεις καταρρέουν, όχι όμως πιο γρήγορα από όσο καταρρέει το ίδιο το σύστημα. Δεν έχουμε παρά να συμβάλουμε και εμείς, στο ίδιο μήκος κύματος με την καταστροφική μανία που διακατέχει κάθε μαχητή στην αντικαπιταλιστική και αντισιωνιστική μας πάλη, σπρώχνοντας ένα βήμα παραπέρα τα πράγματα όταν αυτά έχουν ήδη φτάσει στο χείλος του γκρεμού..

O.S.C.

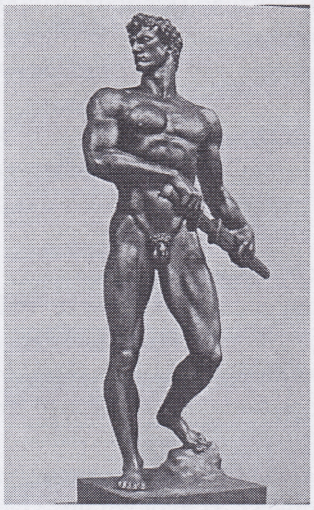

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ STATO ASOCIALE (ΙΤΑΛΙΑ)

1) Πρώτα από όλα τι σημαίνει Stato asociale;

- Είναι δύσκολο να το εξηγήσω, γιατί ακούγεται καλύτερα στα ιταλικά. Σημαίνει αντικοινωνικό κράτος-κοινωνία!

2) Δώσε μας τα ονόματα των μελών της μπάντας και πες μας για το πρώτο σας demo.
- Fabrizio (φωνητικά), Simone (drums), Michele (κιθάρα), Muppet (μπάσο). Ηχογραφήσαμε το demo τον Μάρτιο του 2008. Μπήκαμε στο studio χωρίς εμπειρία, γιατί δεν παίζαμε πριν σε άλλες μπάντες. Είμαστε αρκετά χαρούμενοι για το αποτέλεσμα, εκτός από το τραγούδι Asociale το οποίο δεν ακούγεται καλά, δεν έγιναν οι σωστές ρυθμίσεις.
3) Ποιο είναι το μουσικό σας στυλ; Τα μελλοντικά σας σχέδια; Κάνετε συναυλίες;
-Παίζουμε απλό τυπικό Oi! ήχος '80, με πάθος και δυνατός! Τώρα ετοιμάζουμε νέα τραγούδια για ένα ολοκληρωμένο cd. Μέχρι τώρα έχουμε παίξει 7 φορές αλλά ακυρώσαμε κι άλλες λόγω υποχρεώσεων στις δουλειές μας.
4) Στην περιοχή σας υπάρχει δυνατό w.p κίνημα και εθνικιστές;
- Όχι, πραγματικά! Στο Trentino υπάρχουν μερικοί skinheads. Υπάρχουν κάποιοι νέοι αλλά τίποτα σίγουρο. Είναι πολύ νέοι για να είσαι σίγουρος… Τουλάχιστον υπάρχει ένας καλός αριθμός εθνικιστών! Φυσικά μπορούσαν τα πράγματα να είναι πολύ καλύτερα, αλλά είναι καλύτερα από το τίποτα…
5) Νομίζω ότι στο Trento υπάρχει μια γερμανική μειονότητα και είχατε προβλήματα πριν. Οι Γερμανοί δεν θέλουν να είναι μέρος της Ιταλίας;
- Λοιπόν… Πρέπει να σας πω ότι δεν είναι έτσι τα πράγματα, υπάρχει ένα συνηθισμένο λάθος. Η Ιταλία χωρίζεται σε 20 επαρχίες αυτοδιαχειριζόμενες. Η περιοχή μας είναι το Trendtino-Alto Adige. Κάθε επαρχία έχει 2 ή περισσότερες υποπεριοχές. Το Trentino-Alto Adige χωρίζεται στο Trentino και στο Alto Adige. Η περιοχή με τους Γερμανούς είναι το Alto Adige, η άλλη περιοχή που μένουμε είναι το Trentino .Trento και Trentino είναι 100% Ιταλικά. Στο Alto Adige υπάρχουν Ιταλοί και Γερμανοί. Μερικοί skins (όχι όλοι) γερμανόφωνοι νομίζουν ότι οι Ιταλοί δεν είναι Ευρωπαίοι (χαχαααα!) και ότι οι Ιταλοί είναι έποικοι στο Trentino-Alto Adige το οποίο ανήκε στην Αψβουργική αυτοκρατορία μέχρι το 1918! Δεν έχουμε επαφές με αυτούς τους ανθρώπους. Έχουμε επικοινωνία με τους Ιταλόφωνους skins που είναι καλά παιδιά, έχουν και ένα skinhead bar, το bar 8 (www.myspace.com/barotto)
6) Ποια ποδοσφαιρική ομάδα συμπαθείτε; Υπάρχουν n.s οπαδοί στην περιοχή σας;
- Η ομάδα μας είναι η ACF TRENTO 1921 και παίζουμε στην 5η κατηγορία (κάθε χρόνο και χειρότερα), είμαστε σε επαφή με τους οπαδούς της ομάδας και πηγαίνουμε και εμείς αρκετές φορές στο γήπεδο. Οι ultras Trento γενικά είναι απολίτικοι, δεν υπάρχουν ns ultras, αλλά μας σέβονται και έτσι έχουμε καλές επαφές με αυτούς.
7) Ποιες είναι οι αγαπημένες σου μπάντες rac;
- Δύσκολη ερώτηση… Μου αρέσουν οι Vengeance, Skullhead, Skrewdriver, Brutal Attack. Όλες οι μπάντες που παίζουν λευκό θόρυβο…
8) Τι ξέρεις για την ελληνική rac σκηνή;
- Είμαστε σε επαφή με τον Albert από το 'glory days of rac'και μου έχει δώσει μερικές ελληνικές μπάντες. Μου αρέσουν πραγματικά οι No surrender!! Είναι τρομεροί! Υπάρχουν και άλλες μπάντες, μου αρέσει το Oi! στυλ σας! Και ξέρω ότι έχετε και Skinhouse επίσης! Θέλω να επισκεφτώ την Ελλάδα!
9)Τι νιώθεις όταν οι sharp προσπαθούν να κλέψουν την Oi! μουσική;
- Καλή ερώτηση.. Οι sharp κλέβουν την Oi! μουσική γιατί εμείς τους αφήνουμε να το κάνουν. Αυτό συμβαίνει γιατί πολλοί δικοί μας αφήνουν την μουσική μας και το στυλ μας και αρχίζουν να μοιάζουν μηχανόβιοι, μεταλάδες, και αρχίζουν να παίζουν μεταλλικούς ήχους.. Πολλοί ns skins παίζουν hardcore και μόνο μια μειονότητα παίζει Oi!, έτσι τα παιδιά που ακούνε Oi! βρίσκουν σημεία και sharp συναυλίες για να το ακούσουν και για αυτό φταίμε εμείς. Αν θέλουμε να το σταματήσουμε πρέπει να γυρίσουμε στις skinhead ρίζες.
10) Η Ιταλική w.p μουσική σκηνή είναι ενωμένη ή όχι;
- Ναι η σκηνή είναι ενωμένη, κάτι που είναι καλό!
11) Έχετε επαφές με άλλους μη Ιταλούς συναγωνιστές εκτός Ιταλίας;
- Ναι, έχουμε, όπως τον Albert από το 'glory days of rac' και με τον Jose από το Μεξικό (έχει και το zine Conducta Mecanica), ο οποίος μας επισκέφτηκε πέρσι το καλοκαίρι. Και μέσω αυτού έχουμε επικοινωνία με όλο τον κόσμο καθώς και με label που πουλάνε το demo μας όπως η discosheritage.es.k2, adler-versand.com, david από gig ala benne και τα λοιπά!
12) Τα τελευταία λόγια δικά σου. Ευχαριστούμε για την συνέντευξη.
- Πρώτα από όλα εμείς ευχαριστούμε για το ενδιαφέρον, καθώς και τον Albert από το B&H Hellas για την προβολή στην σελίδα του. Και επειδή μιλήσαμε για labels θέλουμε να σας παρουσιάσουμε την Barracudarecords (www.barracudarecords.it) και Perimetro (www.perimetro.com) οι οποίες διανέμουν το demo μας στην Ιταλία. Εάν θέλετε να μάθετε περισσότερα για τους Stato asociale ρίξτε μια ματιά στο myspace, www.myspace.com/statoasociale

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ: ΣΤΑΣΗ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑ

Ο αθλητισμός ανέκαθεν υπήρξε αναπόσπαστο στοιχείο της καθημερινότητας των ανθρώπινων κοινωνιών, καθρεφτίζοντας μάλιστα τον προσανατολισμό κάθε κοινωνίας καθώς το ποιοι γυμνάζονταν και με ποιον τρόπο απεικόνιζε την επιθετική ή μη τακτική της κοινωνίας αυτής, με την έννοια ότι οι ικανοί να φέρουν οπλισμό προετοιμάζονταν σωματικά ώστε να είναι αποτελεσματικοί στα πεδία των μαχών. Προχωρώντας ένα βήμα πιο πέρα, οι αρχαίοι Έλληνες συνειδητοποίησαν την άρρηκτη σύνδεση του αθλητισμού με την ψυχοσωματική αλλά και πνευματική υγεία, καθιερώνοντας τον αθλητισμό ως αναπόσπαστο στοιχείο της αγωγής που λάμβανε ο άνθρωπος ήδη από τα πρώτα χρόνια της ζωής του.

Και είναι αναντίρρητη αλήθεια πως η άθληση παρέχει πολύ σημαντικά οφέλη στον άνθρωπο. Σφυρηλατεί τους μυς, σκληραγωγώντας το κορμί και χαρίζοντάς του δύναμη και αντοχή. Συνεισφέρει τα μέγιστα στην ψυχική ισορροπία, παρέχοντας διεξόδους εκτόνωσης από το στρες και τους παράγοντες άγχους που μας κατακλύζουν από πολλές μεριές. Ενδυναμώνει το πνεύμα, καλλιεργώντας τον αυτοέλεγχο και την αυτοπειθαρχία στον μέγιστο βαθμό, αλλά και την ευστροφία. Οι τρεις αυτές συνιστώσες, σώμα-ψυχή-μυαλό, ή με άλλα λόγια δύναμη-εσωτερική ισορροπία-αυτοπειθαρχία, είναι θεμελιώδεις για τον άνθρωπο που θέλει να θεωρεί εαυτόν δυνατό, και η απουσία μίας εκ των τριών δεν μπορεί να σημαίνει τίποτα άλλο παρά *αδυναμία*.

Το σημερινό σύστημα ωστόσο θέλει τον άνθρωπο αδύναμο από κάθε άποψη, ικανό μονάχα να παράγει μόλις και μετά βίας τα αναγκαία για τους εργοδότες του, και κυρίως ικανό μονάχα να καταναλώνει αδιαμαρτύρητα και να παρατηρεί αδιαμαρτύρητα τις εξελίξεις που τρέχουν γύρω του. Χτυπά επομένως και τις τρεις συνιστώσες δύναμης: Καθιστά τον άνθρωπο αδύναμο σωματικά και χωρίς αντοχές, με τα εξαντλητικά εργασιακά ωράρια που δεν αφήνουν χρόνο για ξεκούραση και ακόμη περισσότερο για συστηματική άσκηση. Εξουθενώνει την ψυχολογία του, επιφορτίζοντάς τον με συνεχή άγχη, πρωτίστως οικονομικής φύσης (επαγγελματική ανασφάλεια και οικονομική ανεπάρκεια) αλλά και καλλιεργώντας συνεχώς τον φόβο (φόβο απέναντι στην εξουσία, την εγκληματικότητα, την οργή της φύσης κλπ), διασπείροντας από τηλεοράσεως ψυχωτικά σύνδρομα με τη μορφή προτύπων και καθιστώντας τον κόσμο και ιδίως την νεολαία έρμαιο ψυχοτρόπων ουσιών, όποτε αυτό είναι εφικτό. Τέλος, προσπαθεί να υποβαθμίσει στον έσχατο βαθμό το πνεύμα του ανθρώπου και την ανεξαρτησία του, με καταιγιστική πλύση εγκεφάλου από πάσα κατεύθυνση, που στοχεύει στο να μετατρέψει τον αυριανό πολίτη σε άβουλο δέκτη όσων του δείχνουν, και κατ' επέκταση σε ιδανικό καταναλωτή μιας παγκοσμιοποιημένης αγοράς σε μια παγκοσμιοποιημένη ομογενοποιημένη πολιτεία, μοιραίο πιόνι δίχως ίχνος οξυδέρκειας και αυτοπειθαρχίας στην παγκόσμια σκακιέρα που στήνουν στην πλάτη του οι ιθύνοντες νόες του συστήματος.

Στα πλαίσια αποθέωσης της αδυναμίας, το σύστημα αναπόφευκτα χειρίστηκε με ευστροφία το ζήτημα του αθλητισμού, διαστρεβλώνοντας την ίδια την φύση του. Έτσι, πουθενά δεν καλλιεργείται ο αθλητισμός ως παράγοντας υγείας και δύναμης, αλλά μονάχα ως μία ακόμη από τις οδούς που μπορεί να ακολουθήσει κανείς για να διέλθει και να κινηθεί μέσα στο σύστημα. Πλέον, ο αθλητισμός αντιμετωπίζεται *και είναι*

εμπόριο. Όσοι ασχολούνται ενεργά με τον αθλητισμό στοχεύουν είτε στο να εξελιχθούν σε πρωταθλητές με μοναδικό κίνητρο όμως όχι την ατομική τους βελτίωση καθ' εαυτήν αλλά την επαγγελματική εξασφάλιση που παρέχουν οι σπόνσορες στους αποτελεσματικότερους αθλητές (δηλαδή, στις αποτελεσματικότερες κινητές διαφημίσεις των προϊόντων τους), είτε απλά στο να αποκτήσουν, κατά προτίμηση όσο το δυνατόν πιο άκοπα, ένα καλλίγραμμο σώμα επειδή έτσι επιτάσσει το ρεύμα του συστήματος και η όλη βιομηχανία της αγοράς. Και στις δύο περιπτώσεις, ο στόχος είναι εξ' αρχής λάθος, συνεπώς δεν είναι καθόλου παράλογο που και τα μετερχόμενα μέσα είναι λάθος, και αναφέρομαι στα αμφίβολης περιεκτικότητας συμπληρώματα και αναβολικά, που δεν είναι τίποτα άλλο παρά μία ακόμη μορφή «ντόπας», ένας ακόμη τρόπος να κατασταθεί το σώμα ανίκανο να παραγάγει δύναμη χωρίς έξωθεν εξάρτηση από παράγοντες που αποδεδειγμένα και σε βάθος χρόνου ζημιώνουν αναπόφευκτα τόσο το κορμί όσο και τις διανοητικές δυνατότητες του ανθρώπου.

Εμείς όμως κινούμαστε έξω από τα πλαίσια που μας επιβάλλει το σύστημα. Θέλουμε να είμαστε δυνατοί, η δύναμη του σώματος, του μυαλού και της ψυχής μας είναι ο δικός μας θεός, είναι η δική μας φωτιά που μπορεί να πυρπολήσει το σαθρό οικοδόμημα των αξιών που, ξένες προς εμάς, προσπαθούν να μας αλλοτριώσουν και να μας αποσυνθέσουν. Συνειδητά απορρίπτουμε τον σύγχρονο τρόπο ζωής και τα πρότυπά του. Δουλεύουμε σκληρά για να καλύπτουμε τις ανάγκες μας και να ζούμε με αξιοπρέπεια, αλλά βρίσκουμε χρόνο να γυμνάζουμε το σώμα, να ατσαλώνουμε τους μυς μας, να φτάνουμε σε υψηλά επίπεδα αντοχής και φυσικής κατάστασης. Αντιμετωπίζουμε πολλές πηγές άγχους, αλλά φροντίζουμε με επίγνωση της σπουδαιότητας του πολιτικού και ιστορικού μας ρόλου, και της εσωτερικής δύναμης που αυτός απαιτεί, να παραμένουμε ήρεμοι και ψύχραιμοι, και πάνω από όλα απτόητοι από κάθε λογής αντιξοότητες και αναποδιές, όσο επίπονες και σοβαρές κι αν είναι. Κλείνουμε τα αυτιά στις σειρήνες της ευτέλειας και της σαβούρας που σφυρίζουν συνεχώς γύρω μας, και σε πείσμα των καιρών καλλιεργούμε το πνεύμα μας, αποκτάμε γνώσεις σφαιρικές, κρίση, οξυδέρκεια, ακονίζουμε τον νου μας, και πετυχαίνουμε μέσα από σκληρή αυτοκριτική υψηλά επίπεδα αυτογνωσίας, αυτοπειθαρχίας και αυτοελέγχου.

Ο αθλητισμός για εμάς δεν είναι μόνο η σωματική μας βελτίωση. Είναι η οδός για να διασχίσουμε αλώβητοι ένα περιβάλλον απολύτως εχθρικό. Έχουμε χρέος να αντεπεξέλθουμε, χρέος απέναντι στον εαυτό μας και στις γενιές που θα έρθουν. Γι' αυτό και η κατάλληλη προπαρασκευή μας, όσο επώδυνη κι αν μοιάζει, δεν είναι πολυτέλεια ούτε ανελαστική ανάγκη. Είναι υποχρέωσή μας. Ο αθλητισμός είναι ο μόνος τρόπος ζωής για εμάς. Και οι χώροι άθλησης, ο μόνος φυσικός μας χώρος.

ΑΣΦΑΛΙΤΟΦΟΒΙΑ

(μια 'ωδή' στους τηλεκατευθυνόμενους χαφιέδες που κοινωνικά 'πέτυχαν')

Όταν λέμε ασφαλίτες εννοούμε περιφρουρητές και υπερασπιστές της έννομης τάξης, επομένως πρόκειται για μια νέα κοινωνική ομάδα ολιγάριθμη, με πολλά πρόσωπα, με ακόμα περισσότερα μέσα, δηλαδή μιλάμε για ένα νέο είδος που δεν είναι στην ουσία του όμως και τόσο νέο. Και σαν τέτοιο οφείλεται να αντιμετωπίζεται. Όπως συμβαίνει και με όλα τα είδη του ζωικού βασιλείου. Το μοναδικό παράδοξο είναι ότι αυτό το είδος είναι ανθρωπόμορφο ή μάλλον πάσχει από ανθρωπομορφισμό. Ακόμα πιο παράξενο είναι το ότι κυκλοφορούν ανάμεσα μας δίχως να ενοχλείται κανένας, εκτός βέβαια από τους θιασώτες του είδους. Όλοι οι υπόλοιποι νιώθουν απλώς αηδία. Οι ειδικοί που μελετούν αυτό το είδος δεν διατυπώνουν ανοιχτά στην κοινωνία τις κρίσεις και τα συμπεράσματα που προκύπτουν από τις παρατηρήσεις πάνω στο είδος αυτό. Έχουν βλέπεις και συνεργάτες που ανήκουν στην ίδια ζωική ομοταξία. Οι ίδιοι καλύπτουν τους φίλους τους, διότι δεν πρέπει να διαταράσσεται η ομαλότητα και η ισορροπία στο ζωικό βασίλειο, εξαιτίας της ιδιορρυθμίας και της άτακτης φύσης του ενός είδους. Αυτό δεν επιτάσσει η φύση όταν πάει να σπάσει αυτός ο νόμος; Το επίσης αξιοπερίεργο είναι ότι αυτό το είδος έχει και ικανότητες που δεν συνάδουν με την ιδιομορφία του. Μπορούν να οδηγούν, μπορούν να συζητούν σαν να ήταν κανονικοί άνθρωποι, μπορούν να μεταβιβάζουν πληροφορίες-ρουφιανιές μέσω τηλεφώνου, ασυρμάτου, μπορούν να σε βάλουν σε λίστες υπόπτων, ακόμα και να σε κλείσουν φυλακή, ενώ παραταύτα δηλώνουν φίλοι του ανθρωπίνου είδους! Εδώ τελειώνει η λογική και αρχίζει η παράνοια. Ή μάλλον το αστυνομικό κράτος. Ή πιο σωστά το κράτος των ασφαλιτών. Η επαφή έστω και μέσω χειραψίας (ακούσιας), η ομιλία σε πολύ κοντινή απόσταση μπορεί να αποδειχτεί άκρως επικίνδυνη και μεταδίδουσα ασθένειες μολυσματικές για τα άλλα είδη που δεν ανήκουν στο είδος τους, προειδοποιούν οι 88 εξουσιοδοτημένοι κατασκευαστές κοκταίηλ μολότοφ! Δεν

κινδυνεύουν οι ακόλουθες κατηγορίες βοοειδών: δημοσιοκάφροι, δικολάβοι, ρουφιάνοι από έξη ή κατ' επάγγελμα, πολιτικοί, ψηφοφόροι και μικροαστοί! Οι 'λίτες', όπως τους ξέρουν τα αλάνια, πλησιάζουν ύπουλα και σαν 'φίλοι' αρχικά το υποψήφιο θύμα τους και αποκτώντας την επιθυμητή οικειότητα αρχίζουν σιγά σιγά να ρίχνουν στο ψαχνό, εκβιάζοντας, αποσπώντας πληροφορίες και τρομοκρατώντας. Οι θιασώτες της αστικής δημοκρατίας, του καθεστώτος της μισθωτής δουλείας και της εκμετάλλευσης, δεν ενοχλούνται από την ύπαρξη ασφαλιτών, αφού δεν έχουν να φοβηθούν τίποτα μιας και είναι μέλη της ίδιας συντεχνίας, μασονικής, κρατικής ή ό,τι άλλο. Αν κάποιος ενοχλείται, σίγουρα δεν ανήκει σε αυτήν τη συντεχνία. Αν κάποιος δεν ηδονίζεται ή δεν έχει ονειρώξεις με ένα αστυνομοκρατικό έκτρωμα, πολλώ δε μάλλον με μια ηθικολογική πολιτεία που να την αποτελούν φαρισαίοι, σίγουρα ανήκει στο περιθώριο αυτής της κοινωνίας.

Η μεγιστοποίηση της καταστολής και της μηδενικής ανοχής που υπάρχει στις δυτικές μητροπόλεις, οδηγεί μαθηματικά στην αύξηση και του φόβου, που εσωτερικεύουν οι υπήκοοι των κρατών που εφαρμόζουν τέτοιες πολιτικές, με αποτέλεσμα την ανάλωσή τους σε αλληλοφαγωμούς και εσωτερικές μικροδιαμάχες, αφήνοντας στην πράξη το σύστημα αλώβητο αφού δεν ασχολείται κανείς με την επαναστατική και αντικαθεστωτική δραστηριότητα και κύρια απασχόληση όλων των εμπλεκόμενων 'επαναστατών' είναι το να ξεσκεπάσουν τους τυχόν 'χαφιέδες' που υπάρχουν ανάμεσα τους, εκστομίζοντας κατηγορίες, γινόμενοι, από φόβο και έλλειψη εμπιστοσύνης και πνεύματος συντροφικότητας, ουτιδανοί φραξιονιστές, διασπώντας κάθε συνοχή στο κίνημα (όποιο και αν είναι αυτό!), εκμηδενίζοντας τα πάντα, ισοπεδώνοντας, και δημιουργώντας φανταστικά σενάρια για συνωμοσίες και εχθρούς που επιβουλεύονται την 'σιδηρά πειθαρχία' που υποτίθεται ότι η μια φράξια ή η άλλη προβοκάρει με την ύπαρξη της. Έτσι ένα κίνημα γίνεται κομματάκια και μικροομάδες χωρίς ουσιαστική κεντρική διοίκηση το οδηγούν ανεξάρτητα και ανεξέλεγκτα. Ευεργετικά όμως. Η διάλυση μας σε μικροομάδες, χωρίς ορατή ιεραρχία, χωρίς εξουσία ανάμεσά τους, σε ομάδες σε καθεστώς ελεύθερης ένωσης συνεργαζόμενες, φέρνει τα πλήγματα που θέλουμε για το σύστημα. Η φαινομενική μας διάλυση στα μάτια της κοινωνίας είναι η πραγματική μας δύναμη, ο τρόμος και ο τρόπος για την φυλετική εξέγερση που οραματιζόμαστε, ασχέτως αν η πλειοψηφία του κόσμου μας αδυνατεί να το καταλάβει. Δρούμε ανεξάρτητα η μια ομάδα από την άλλη, χτυπάμε ενωμένοι ή και χωριστά τον εχθρό σε όλα τα μέτωπα, σε κάθε του μεταμφίεση, κάθε ώρα και στιγμή. Στους εχθρούς και στις πρώτες θέσεις βρίσκονται οι εγκάθετοι στυλοβάτες του κράτους που δεν είναι άλλοι από τους ασφαλίτες, που η νοημοσύνη τους δεν ξεπερνάει την φαιά ουσία στο κεφάλι μιας κότας. Ηλίθιοι, ρακένδυτοι, χαμερπείς και γλοιώδεις πηγαίνουν στο μπουρδέλο της ΓΑΔΑ να αναλάβουν υπηρεσία ρουφιάνου, ξεπληρώνοντας την υποταγή τους εν ονόματι του αφηρημένου καθήκοντος που επικαλούνται ότι επιτελούν στο όνομα της κοινωνίας. Τους έχουμε γραμμένους τους φλώρους! Δεν θέλαμε ποτέ τη 'φιλία' τους ή την 'κάλυψη' τους και ούτε στο μέλλον τη θέλουμε, διότι πολύ απλά μας προκαλούν αηδία και αυτό είναι αρκετό. Όσοι κατηγορούν τους άλλους είτε από κόμπλεξ κατωτερότητας, ψυχασθενικά σύνδρομα και ανεξερεύνητες πλευρές της προσωπικότητας τους, είτε από υπερβολική συνέπεια στις ακροδεξιές τους δοξασίες και υπέρμετρο κρατισμό, καλό θα ήταν να τα αποβάλουν όλα αυτά πρώτα και ύστερα όλα τα άλλα. Και ο λόγος είναι ότι για την ασφαλιτοφοβία δεν υπάρχει γιατρικό, ούτε συνταγολόγιο, ούτε και βοτάνια μαγικά για να θεραπευθούν τα θύματα της, θύματα πρότερα του κρατισμού, οπότε αντί να κατηγορεί ο ένας τον άλλο για το ποιος είναι κοντύτερα στους ασφαλίτες, ορθό θα ήταν να δούμε ποιος είναι εγγύτερα στις ιδέες του κράτους και της αστυνομίας και της ασφαλιτολαγνείας γενικότερα. Μετά, μιλάμε για επανάσταση και ό,τι άλλο. Αυτοί που μιλούν για ασφαλίτες και κατηγορούν αβίαστα και από βλακεία (επικινδυνότερη όλων) τους συναγωνιστές τους, είναι ακριβώς αυτοί που βρίσκονται στην εύνοια και την αγκάλη των ασφαλιτών, που σημαίνει ότι είναι εκκολαπτόμενοι ασφαλίτες. Όποιος θέλει λοιπόν ασφάλεια και πάσχει από αγοραφοβία ας γίνει ασφαλίτης! Έλεος, μαλάκα μικροαστέ!

Sometimes antisocial, always a.c.a.b 88

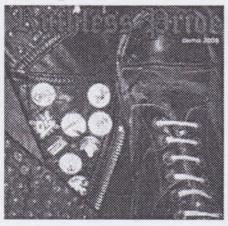

ΔΙΣΚΟΚΡΙΤΙΚΕΣ

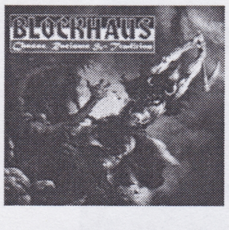
KIBORG - FALSE HUMANISM': Οι Kiborg μας έρχονται από την κρύα Ρωσία και όπως και δήποτε δεν θα περιμέναμε κάτι διαφορετικό από μια καφρίλα, μελωδική αυτή τη φορά, με στοιχεία industrial, hatecore και grindcore. Βαριά φωνητικά, όπου μέσα από 14(!) κομμάτια metal ύφους κυρίως, μας μεταφέρουν σε έναν κόσμο όπου η βαρβαρότητα βρίσκει την πιο αγνή και ποιητική της έκφραση, στην μητρική τους γλώσσα όλα βέβαια τα τραγούδια, ατμοσφαιρικό κοπάνημα από την αρχή μέχρι το τέλος. Ποιος ξέρει… όλο και κάποιος 'κακόμοιρος' περπατώντας σε κάποιο σοκάκι από Μόσχα μέχρι Αγία Πετρούπολη μεριά, ίσως συναντήσει κάτι κοντοκουρεμένους τύπους με διάθεση για λίγη 'μουσική'... Όπως λένε και οι ίδιοι… Εσφαλμένος ανθρωπισμός! Τι κρίμα!

RUTHLESS PRIDE - DEMO 2008: Η τετράδα από την Γαλλία στο demo αυτό κάνει μια καλή αρχή για ένα ενδεχόμενο πλήρες album, όπου μέσα από τα 7 κομμάτια που ακούσαμε σχηματίσαμε τη γνώμη ότι το punk όχι μόνο δεν ανήκει στους αναρχομαλάκες, αλλά μπορεί να αποτελεί τρόπο ζωής που δεν στηρίζεται σε εκκεντρικές μονάχα εμφανίσεις, αλλά να αποτελεί τρόπο σκέψης! Οι Ruthless Pride παίζουν nazi punk και γουστάρουμε με καλύτερα κομμάτια τα 'Violence' και 'Troublemakers', ενώ όπως λένε και στο οπισθόφυλλο: Fuck the people! Και έχουν δίκιο!

THE ARROGANTS - HANGOVER PHILOSOPHY: Άλλη μια nazi punk νότα, αυτή τη φορά έρχεται από την γειτονική Ιταλία, όπου μουσικά έχει γίνει παραγωγική πρωτοπορία αφού μπορεί να συναντήσει κανείς όλα τα είδη μουσικής με n.s στοιχεία! Οι Arrogants μέσα από 15 γρήγορα και τεχνικά κομμάτια, με street punk ύφος και καλή παραγωγή προσφέρουν ευχάριστες στιγμές που συνοδεύονται από κλωτσίδια και pogo! Δεν μπορούμε παρά να ταυτιστούμε με αυτό που λένε στο booklet του cd: Yes, we are social disease!

BLOCKHAUS - CHASSE, RACISME ET TRADITION: Οι Γάλλοι Blockhaus που τους μάθαμε με το προηγούμενο τους χτύπημα, το 'Rock 'n' Terrorism', αυτή τη φορά δείχνουν πολύ βελτιωμένοι και ποιοτικά με 12 κομμάτια κλασικού r.a.c με ψαγμένες ρυθμικές κιθάρες και καλύτερα κατά τη γνώμη μας τα ' Mon enfant', 'We fight', 'Avant de vous quitter'. Αξίζει την υποστήριξη μας. Good night left side!

PANZERJAGER / FRATERNITE BLANCHE - UNITE NORDIQUE: Το split αυτό από 2 γαλλικές μπάντες με συνολικά 15 κομμάτια έρχεται να προστεθεί στην ήδη ποιοτικά ανεβασμένη γαλλική rac σκηνή, όπου και οι 2 τα καταφέρνουν πολύ καλά με ξεχωριστά κομμάτια τα 'Ma rage', 'Chirakistan', 'My family, my crew', 'My land' και το γαμάτο σε διασκευή 'Breaking the wall'! Υποστηρίξτε!

SERGEANT OI! - ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ: Η παρθενική δουλειά των παλιών skins από τις γειτονιές του Πειραιά είναι γεγονός! Το demo cd τους αποτελείται από 8 συνολικά κομμάτια καταιγιστικού Oi!, εμφανώς επηρεασμένου από τα κλασικά ακούσματα του '80, μείξη και punk στοιχείων και τα φωνητικά θυμίζουν γερμανικό rac σε ελληνική έκδοση, κάτι σπάνιο και πρωτότυπο! Όλα τα κομμάτια είναι cult μη μπορώντας να ξεχωρίσω κάποιο περισσότερο! Τίτλοι και στίχοι κυριολεκτικά old school, όπως 'skinheads αληθινοί', 'το χλώριο του μίσους', '1987', 'μην το παίζεις skin'. Η κιθάρα του Nifada και τα φωνητικά του Steven τα σπάνε! Υποστηρίξτε τη δουλειά των παιδιών, για παραγγελίες στο: bh_hellas@yahoo.gr

… ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΟΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΕ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΘΑΡΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΚΑΙ ΝΑ ΠΙΣΤΕΨΟΥΝ, ΑΡΚΕΤΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΝ…

… Η ΤΕΛΙΚΗ ΕΚΒΑΣΗ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗΣ ΘΑ ΕΞΑΡΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΜΕΤΑΞΥ ΑΝΤΙΡΡΟΠΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ, ΚΑΤΑ ΕΝΑ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ, ΞΕΦΕΥΓΟΥΝ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ…

… ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΦΟΒΗΘΗΚΑΝ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΠΙΕΙ Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΠΙΕΙ Ο ΡΕΦΟΡΜΙΣΜΟΣ Η' ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ Η ΙΔΙΑ Η ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΚΑΙ Η ΜΙΖΕΡΙΑ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΤΙΠΟΤΑ… ΑΡΚΕΤΑ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΗΔΗ ΠΑΓΙΔΕΥΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΑΚΤΥΛΟΔΕΙΧΝΕΙ ΜΕ ΤΗ ΘΗΛΙΑ ΣΤΟ ΧΕΡΙ…

…ΕΚΕΙ ΟΠΟΥ ΟΛΑ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ Ο ΦΥΛΕΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΠΑΙΡΝΕΙ ΣΑΡΚΑ ΚΑΙ ΟΣΤΑ…

GOOD NIGHT
ANTIFA SCUM